HALKIN SESİ 144

17 OCAK 1978
4 LİRA

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

KONTRGERİLLA dan hesap sorulsun!

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

HALK POSTASI

ANTALYA

Faşist yöneticiler devlet organlarından temizlenmelidir

MC iktidarının son günlerinde Alanya Lisesi öğretmenlerinden Mustafa Akın, Mustafa Ulusoy ve Mehmet Balcı hakkında sürgün kararnameleri çıkarıldı. Bu öğretmenlerin sürülmesinde gazeteci ve Ticaret Lisesi Müdürü Arıkan Dim ile Lise Müdürü Bahri Bilgin başta olmak üzere üç-beş MHP'li ve tarikatçı etkili oldu. Bu kişiler AP Milletvekili İhsan Ataöv aracılığıyla sürgünleri gerçekleştirdiler. Her üç öğretmen de evlidir ve eşleri de öğretmendir. MC, böylece aileleri de bölmüş oldu.

İlçemizdeki TÖB-DER yöneticileri bu sürgünler karşısında sessiz kaldılar. Üstelik sürülen öğretmen arkadaşlarla selamı sabahı kestiler.

Biz Alanya halkı olarak öğretmen sürgünlerinin durdurulmasını ve faşist yöneticilerin devlet organlarından temizlenmesini istiyoruz. CHP ülkede "huzurlu" bir ortam yaratmak istiyorsa, faşist idarecilere bir an önce görevlerinden el çektirtmelidir. Ülkemizi parçalamak ve halkımızı bölmek isteyen faşistlere ve revizyonistlere karşı mücadele etmeyen hiç bir iktidar memlekete "huzur" getiremez.

Alanyalı Devrimciler

ESKİŞEHİR

Faşistleri fabrikada tecrit ettik

Kılınçoğlu Kiremit ve Tuğla Fabrikasında bir süre önce işe alınan MHP'li komandolar işçilere baskı yaptılar. Fabrikada yetkili olan Çimse- İş Sendikasının Genel Kurulundan önce ve sonra işçileri tehditle MİSK'e geçmeye zorladılar.

Kongreden önce fabrikadan çıkan işçileri teker teker yakalayıp tehditler savurarak MİSK'i fabrikaya sokmaya çalıştılar. İşyerinden işçilerin adreslerini alıp, onları Ülkü Ocaklarına kaydolmaya zorlayan tehdit mektupları gönderdiler. Bu baskıların başını Veysel, Erol, Celal, Yavuz ve Atila isimli komandolar çekiyordu.

MHP'lilerin bu baskılarına rağmen işçiler MİSK'e geçmeyi reddetti. Ekim ayının sonunda yapılan Genel Kurulda sendika yönetimine yurtseverler seçildi. Seçimlerden sonra işçiler komandoların fabrikadan atılmaları için direnişe geçtiler. Direniş boyunca diğer fabrikalardaki işçiler, özellikle de demiryolu işçileri Kılınçoğlu işçilerine büyük destek oldular. Patronun ve komandoların bütün entrikalarına rağmen direniş başarıyla devam etti ve sonunda komandolar fabrikadan çıkarıldı.

İşçilerin dayanışması komandoları daha da saldırganlaştırdı. Fabrikadaki işçi temsilcisini evine giderken yolda kıstırıp tabancayla vurdular. Arkadaşımız kolundan yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

Faşistlerin gerçek yüzünü gören işçiler, bundan sonra mücadeleye daha aktif olarak katılacaklarını açıklıyorlar.

Bir Devrimci

İZMİR

ASKERDE GÖSTERİŞ İÇİN ADAM DÖVÜYORLAR

Size Gaziemir'deki er ve erbaşların durumunu anlatıyoruz. Burada bize söylenen şey "Gaziemir'de asker acıkmaz, asker susamaz, asker yorulmaz." Burada su yoktur. Traş da olamazsın, hiç bir temizliğini de yapamazsın. Yalnız dayak yemekten bıkmış bir asker buradan kaçtıktan sonra geri dönerse o zaman suyu görür. Çünkü ceza olarak soğuk suyun içinde güreştirilecektir. Sanki önüne gelenin dövdüğü, tartakladığı yetmiyormuş gibi, nöbetçi assubay ve amirler pazar günleri ziyaretçilerin önünde poz için askerleri döverler, bir kilometre de yol yürütürler.

Yemek de tahmin edilmeyecek kadar az çıkıyor. Çoğunlukla ıspanak veriliyor. Zaten akşama kadar koşmuşsun. İki ekmeği yiyecek durumdasın. Önüne çeyrek ekmekle, üc kaşık da yemek koydular mı gel de doy.

Kantini bilmeyiz. Bilsek bile hangi parayla oradan yiyecek alacağız. Bu kış gününde evden gelmez, gelse bile ancak borca yetişir. Gelen para da, eşya da ancak aylar sonra eline geçer. Dedik ya asker acıkmaz, asker yorulmaz, beklesin.

Deprem oldu, birçok asker yaralandı. Soğuk günlerde yemeği de dışarıda yedik. Ama asker için içeri dışarı farketmez. Zaten gece yatarken de üstümüze perde gibi ince bir battaniye serecek olduktan sonra.

Gaziemir'de yüksek rütbelilerin çoğu Kürt olduğundan bazı askerler Kürt düşmanı oldular. Kürtlerin ne suçu vardır? Birkaç subayın suçunu Kürt vatandaşları mı çekecektir?

Gaziemir'deki askerlerin derdinin çeyreğini anlatmaya çalıştım. Böyle zordur işte Gaziemir'de askerlik yapmak.

Gaziemir'deki 3 Bin Asker Adına Bir Er

SEYDİŞEHİR ALÜMİNYUM FB.

MHP

KONTR GERİLLA

GÜMRÜK VE TEKEL BAKANLIĞI

TARİŞ

EĞİTİM ENSTİTÜLERİ

ELAZIĞ

OKULDAKİ FAŞİST İDARECİLER GÖREVDEN ALINSIN

Elazığ Ortaokulunda faşist baskılar sürüyor. Geçenlerde biri kız iki arkadaşımız okuldan atıldı. Okulda sık sık yapılan aramalardan birinde kız arkadaşımızın üzerinden "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" imza kampanyasının kağıdı çıktı. Bu arkadaşımız ve kağıda imza atmış olan başka bir arkadaşımız okuldan atıldılar.

Okuldaki faşist baskıların sorumluları Müdür Faruk Yücel, Müdür Yardımcısı Nevzat Üzer ile Hayriye Yücel ve Yalçın Poyraz isimli öğretmenlerdir. Bunlar "ayran parası topluyoruz" diye öğrencilerden para toplayıp, Ülkü Ocaklarına veriyorlar. Okulda faşist gazeteleri dağıtıp öğrencileri "Alevi-Sünni" diye bölmeye çalışıyorlar. Yılmaz Güney'in resmini üzerinde bulunduran bir öğrenciyi ve defterinde "CHP" yazan bir başka öğrenciyi idareye çekip dövdüler. Bunlar okulla ilişkisi olmayan komandoları okula alarak sınıflarda marşlar söyletiyorlar.

Biz bu baskıların son bulmasını, bunların sorumluları olan müdür ve diğer öğretmenlerin görevden alınmalarını, okuldan atılan öğrencilerin geri dönmelerini istiyoruz.

Elazığ Ortaokulu Öğrencileri

MALATYA

SÜMERBANKTA ÇALIŞABİLMEK İÇİN ÜLKÜ OCAKLARININ İMZASI GEREKİYOR

Biz Malatya'nın Konak (Yukarı Banaz) kasabasından devrimcileriz. Bu yazıda, fabrikalara faşistlerin nasıl yerlaştirildiğini anlatmak istiyoruz. Sümerbank fabrikasına işçi alınacaktı. 4 Ocak günü imtihan kartlarının gizli gizli dağıtıldığını öğrenen işsizler İş ve İşçi Bulma Kurumuna gittiler. Kart alabilmek için Ülkü Ocaklarından veya MTTB'den imza getirilmesi isteniyordu. Bizim kasabadan olan işsizlerin hepsini "Siz komünistsiniz" diyerek geri çevirdiler. Malatya'nın çevresinden ve içinden olan işçilere de aynı gerekçeyle kart verilmedi. Bu işlemler halkımıza yapılan baskının bir parçasıdır.

Konak'tan Devrimciler

İÇEL

KOMANDO OLMADIĞIM İÇİN EĞİTİM ENSTİTÜSÜNE GİREMEDİM

Geçen yıl Adana Eğitim Enstitüsüne önkayıt yaptırdım. Ancak komando olmadığım için okula almadılar. Danıştay'a başvurduğum halde bir değişiklik olmadı. Bu yıl da, daha yüksek puanla bu sefer Ankara Gazi Eğitim Enstitüsüne ön kayıt yaptırdım. Gene komando olmadığım için giremedim. Buna rağmen komandolar iki yıldır puanları gözetilmeden okula alındılar. Şimdi bizim yerimizi işgal ediyorlar. Bu yıl tekrar Danıştay'a başvurdum. Sonuç gene aynı. Hem maddi zararım oluyor, hem de sene kaybediyorum.

Bu olaylarda zararım oldu, ama şuna da inandım ki bu düzen böyle devam etmeyecektir.

Tarsus'un Kelahmet Kövünden G.Akyürek

GAZİANTEP

PTT BAŞMÜDÜRÜNÜN BASKILARINI PROTESTO EDİYORUZ

İkinci MC hükümetinin kurulmasıyla birlikte Türkeş faşistleri çeşitli devlet kademelerini ellerine geçirmeye başladılar. Buralarda yurtsever, devrimci personele tehditler savuruyor ve yalan ifadelerle işten attırıyorlar.

MC'nin böyle kalın enseli memurlarından biri de Gaziantep PTT Başmüdürlüğüne atandı. Emekli Albay Hasan Kocaman, tayfasıyla birlikte işbaşı yaparak dar gelirli işçi ve memurlara baskı yapmaya başladı. Personele olmadık hakaretler savuruyor. Bu tip işçi düşmanlarını protesto ediyoruz.

Bir Grup PTT'li

ADANA

İDARE DE POLİS DE KOMANDOLARLA BİRLİK HALİNDE

Okulumuzda komandolar terör havası estiriyorlar. Derslere girmeyip, koridorlarda veya bahçede dolaşarak arkadaşlara saldırıyorlar. Okul idarecileri bu durumu bildikleri halde komandoları koruyor. Derslere girmedikleri halde yoklamada varmış gibi gösteriyorlar. Okulda nöbet tutan emniyet görevlileri de komandolarla birlik halindeler.

Bir gün derse girmeye hazırlanırken iki komando gelerek sınıfımızdaki kürsüyü işgal ettiler. Bir tanesi kalkarak ülkücülük konferansı vermeye başladı. Konuşmasının bitiminde de "Cumhuriyet, Hürriyet, Milliyet gibi gazetelerin sahipleri Yahudidir, bu gazeteleri okumayın" diye sözünü tamamladı.

Bir grup faşiste karşı öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinden yana bütün öğrenciler birleşmeliyiz.

Akşam Ticaret Lisesinden Bir Öğrenci

HAFTALIK SİYASİ DERGİ * Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK * Yazı İşleri Müdürü: LEYLA CÜMBÜŞ * YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. * Baskı: DAILY NEWS * YAZIŞMA ve ABONE: P.K.1103 Karaköy-İST * ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200 Altı aylık 100 lira * YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira * Yayın İlanları: 200 lira * Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sok. No: 4 Cağaloğlu-İST * TÜR-DA, Menekşe Sok. No:16 Kızılay-ANKARA * TÜR-DA, 847 Sok. Birlik Han No:34/9 Konak-İZMİR * TÜR-DA, Cemal Gürsel Cad. Zeki İşhanı No:13 ADANA * TÜR-DA, Gazi Cad. Güçlü pasajı Kat:1 No:21 DİYARBAKIR * YILDIZ KİTABEVİ Eyüboğlu Cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP * Yurtdışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Wittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel: 49 61 72

"HUZUR SAĞLAMANIN" YOLU

1 Mayıs'ta 36 yurtseveri katledenler kimlerse, son bir hafta içinde 9 devrimciyi şehit edenler de onlardır. Yeşilköy ve Sirkeci sabotajlarının tertipçileri şimdi her gün yeni bir melanetinpeşindedirler. Halkevleri Genel Merkezi ve İlerici örgütler, CHP'li milletvekillerinin evleri bombalanmakta, yollarda, kahvelerde profesyonelce düzenlenmiş pusular kurulmaktadır. Herşey 5 Haziran seçimleri sırasındaki durumu andırmaktadır. Kontrgerilla yine sahnededir. Faşistler MC'nin çökmesiyle bir darbe yemişlerdir. Şimdi onlar 12 Marttan beri yuvalandıkları devlet içindeki mevzilerinden sökülüp atılmanın korkusuyla halka saldırmaktadırlar. Patlayan bombalarda, faşist kliğin yıkılmaktan duyduğu telaş vardır.

Ecevit hükümetinin programı bombaların gürültüsü arasında okundu. Hükümet, programının temel maddesinin can güvenliği olduğunu açıkladı. Evet, şimdi bütün halk hükümetten can güvenliğinin sağlanmasını istemektedir. Son bir haftalık Türkiye tablosu dahi, halkın can güvenliğini ortadan kaldıran canilerin kimler olduğunu açıkça gözler önüne sermektedir. Genel Kurmay'a bağlı Özel Harp Dairesi'nin Kontrgerilla adlı örgütü kurduğu ve 1 Mayıs katliamının, Sirkeci, Yeşilköy sabotajlarının ve benzeri bütün terör eylemlerinin buradan tertiplendiği gazetelere kadar yansımıştır. Bizzat Ecevit, 1 Mayıstan sonra yaptığı konuşmalarda "devlet içindeki bazı örgüt ve güçler" den sözetmiştir. Yine Ecevit son konuşmalarından birinde "şiddet eylemlerinin devletteki ve bazı eğitim kurumlarındaki yuvalarını kısa sürede temizleyeceklerini" de belirtmiştir. Yani halkın can güvenliğini ortadan kaldıranların kimler olduğu, yuvalandıkları yerler ve suçları ortadadır. Bu gerçekler bizzat Başbakan tarafından bilinmekte ve açıkça ifade edilmektedir.Bunlar polis teşkilatında veya devlet organlarında görevli birkaç memurdan ibaret değildir. Devlet içindeki faşist örgütlenme, "etkili çevreler" tarafından kurulmuş ve geliştirilmiştir.

Şimdi acil olarak yapılması gereken, bu eli kanlı zalimlerin üzerine kararlılıkla yürümektir. Can güvenliğini sağlamanın başka yolu yoktur. "Şiddet eylemlerinin devletteki yuvalarını temizlemek" ancak geçmişi deşmek, suçluları bir bir halka açıklamak ve hesap sormakla mümkündür. Faşist katillerin insafa geleceği veya kendiliklerinden çekip gidecekleri hayal edilmemelidir. Onların ricalarla, ürkütmeme siyasetiyle yumuşatılamayacağı da şimdiye kadar ki tecrübelerle bilinmektedir.

Ecevit'in geçmişe sünger çekme siyaseti derde deva olmamış,yarayı azdırmaktan başka sonuç vermemiştir. İşkencecilerden ve canilerden hesap sorulmaması, onlara cesaret vermiş, fütursuz icrai-i sanat edebilmelerine imkan tanımıştır. İşte bu siyaset yüzünden 12 Martın işkencecileri, zindancıbaşıları, sabotajcıları ellerini, kollarını sallayarak gezebilmekte ve silahlı, bombalı saldırılarına devam edebilmektedirler. Türünlerden, Tağmaçlardan, Ersunlardan hesap sorulmadığı için, onların kurmakla övündükleri Kontrgerilla, hala cinayetlerini sürdürmektedir. Türkiye bugün, zulüm yapanın yanına kâr kaldığı bir ülke haline gelmiştir. Fakat artık, kangren olmuş yarayı kesip atmaktan başka çare olmadığı, bugün herkes tarafından görülmektedir.

Ecevit son seçimlerde halktan oy isterken, iktidara geldiğinde katillerden hesap soracağını söylüyordu. Geniş kitlelerin CHP'ye oy vermesinin en önemli sebeplerinden biri budur. Dün miting meydanlarında hesap sorma talebini coşkunlukla dile getiren halk, bugün bunun gerçekleşmesini istemektedir. Can güvenliğinin sağlanmasını ve geniş bir özgürlük ortamının yaratılmasını beklemektedir. Yeni hükümet halkın bu taleplerine kulak vermelidir. Faşist kliğin devlet içinde elinde tuttuğu mevzilerden başka hiç bir gücü yoktur. Bunlar halktan tecrit olmuş bir avuçluk cinayet şebekesidir. Geniş halk yığınlarının faşizme karşı duyduğu büyük nefret, zalimlerin üzerine cesaretle yürümede güç kaynağıdır.

İşkenceciler ve katiller bulunmalı, hesap sorulmalıdır!

Kontrgerilla'nın bütün suçları halka açıklanmalı ve bu cinayet şebekesi ortadan kaldırılmalıdır!

HALKIN SESİ

Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs halkı tayin etmelidir

Son günlerde Kıbrıs sorununda yeni gelişmelere tanık oluyoruz. Başbakan Ecevit, hükümetin Kıbrıs sorununa öncelik tanıyacağını belirterek, 'sorunun barışçı ve süreli bir çözüme ulaştırılmasına" çalışacaklarını açıkladı. Ecevit ayrıca Yunanistan'la dostluktan yana olduklarını söyledi. Yunanistan Başbakanı Karamanlis ise Ecevit'in sözlerini memnuniyetle karşıladıklarını belirtti. Kıbrıs sorunuyla ilgili görüşmeler yapmak üzere Ankara'ya gelen, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldheim' da gelişmeleri olumlu bulduğunu söyledi. MC hükümetinin yıkılmasından hemen sonra Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs arasında olumlu bir hava esmeye başladı. Bugün Kıbrıs sorununda olumlu adımlar atılması için şartlar elverişlidir.

YENİ ÇARLAR YİNE SAHNEDE

Bu olumlu gelişmeler olurken, sosyal-emperyalistlerin devreye girmeye çalıştıklarını görüyoruz. Ankara ve Atina'daki Rus Büyükelçileri alelacele Ecevit ve Karamanlis'e koştular. Karamanlis görüşmeden sonra Rusya'nın Türkiye ile Yunanistan arasındaki meseleler karşısında aldığı tutumu eleştirdi. Yeni Çarlar bir yandan da Kıbrıs taki revizyonist AKEL Partisi aracılığıyla 'uluslararası konferans" tezlerini tekrar piyasaya sürdüler.

Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs'ın aralarındaki anlaşmazlıkları çözmek için adım atmaları ve dostluk kurmaları en çok sosyal-emperyalistleri rahatsız ediyor. Kıbrıs ve Ege'nin sularının bulanık kalması sadece Yeni Çarların menfaatinedir. Zaten onlar bu yüzden Türkiye'nin Kıbrıs'a yaptığı müdahaleye yeşil ışık yakmış ve işgalin devamını sağlamak için ellerinden geleni yapmışlardır. Sosyal-emperyalistler üç ülke arasında, sürekli düşmanlık körüklemiş ve savaş kışkırtmışlardır. Bu anlaşmazlıklardan yararlanarak bölgedeki etkinliklerini artırabilmişlerdir. Yeni Çarlar son 2-3 yıl içinde Türkiye üzerinde belli bir etkinlik sağlamalarını da büyük ölçüde buna borçludurlar.

Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs'la dostluk kurarak Yeni Çarların hesaplarını boşa çıkarmalıdır, birliklerini Kıbrıs'tan geri çekmelidir.

Bir nokta da şudur: Ecevit'in "garantör devletiz, Türk toplumunu kaderiyle baş başa bırakamayaz" iddialarıyla müdahaleyi savunmaya devam etmesi Türkiye'nin de, Kıbrıs'taki Türk toplumunun da menfaatine aykırıdır. Çünkü Kıbrıs'taki nihai ve kalıcı çözümü ancak Türk ve Rum toplumları gerçekleştirebilir. Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs halkı özgür iradesiyle tayin etmelidir. Türkiye ise sorunun çözümüne tek bir yolla yardımcı olabilir: Bu da Kıbrıs Cumhuriyeti'nin içişlerine karışmaktan tamamen vazgeçmektedir.

— Bütün Türk birlikleri Kıbrıs'tan geri çekilmelidir!

— Yeni Çarlar'ın Kıbrıs sorununa burnunu sokmasına izin verilmemelidir!

— Bütün yabancı asker ve üslerden arınmış, toprak bütünlüğüne sahip, iki toplumun eşitlik ve özgürlük temelinde birleştiği bağımsız Kıbrıs!

KONTRGERİLLADAN

Kontrgerilla, 12 Mart'tan günümüze tüm karanlık tertiplerin sorumlusu olan bir cinayet şebekesidir. Geçtiğimiz hafta içinde 10'a yakın genci, yolda giderken, evde otururken planlı saldırılarla şehit etti. Son olarak da CHP Milletvekili Süleyman Genç'in evine bomba atılması olayı ile bir kere daha sahneye çıktı. Kontrgerilla, telaş içinde azgınca saldırmaktadır.

Halkımız, Kontrgerilla'nın, bu karanlık cinayet şebekesinin tüm cinayet ve tertiplerinin açığa çıkarılmasını, başta Türkeş olmak üzere tüm katillerden ve işkencecilerden hesap sorulmasını istiyor.

Bu sayımızda Kontrgerillanın suçlarını tek tek ele alıp anlatacak, halka zulmeden işkencecileri tanıtacağız.

Yorumsuz

BAŞBAKAN BÜLENT ECEVİT

"Şiddet eylemlerinin devletteki ve bazı eğitim kurumlarındaki yuvalarını kısa sürede temizleyebilmek için bütün gücümüzle çalışıyoruz. Bu konuda eğer geçmişin yaralarını tedavi edip kapatarak, yeni bir dönemi başlatmamız, şiddet eylemlerinin sorumlularınca kolaylaştırılmazsa, geçmişi de iyice deşmek zorunda kalırız ve bundan asla kaçınmayız."

ÖRSAN ÖYMEN

Yazar Genel Kurmay Eski Başkanı Memduh Tağmaç ve 1. Ordu eski komutanı Faik Türün'ün Kontrgerillanın geçmişteki başlıca sorumluları olduğunu belirttiği yazısında şunları söylüyor:

"Pekiyi ama, bu kuruluşta görev alan, sorumluluk paylaşan başkaca asker ya da sivil kişi yok mudur? Varsa şimdi nerelerdedir? Hangi görevlerdedir? Bu yasa dışı kuruluş 12 Mart döneminin bitimiyle birlikte dağılmış mıdır? Fonksiyonunu yitirmiş midir? Yoksa hâlâ mevcut mudur? Genelkurmay Başkanlığı, kendi bünyesinden gelen bir katkıyla kurulmuş olan böyle bir örgüt hakkında gerekli idari soruşturmayı yapmış mıdır?

"Eğer şiddet eylemleri ve anarşi konusunda geniş perspektifli bir yaklaşım gerekiyorsa, hiç kuşkusuz 'geçmişi de bir nebze aydınlatmakta' yarar umulabilir." *(12 Ocak 1978)*

Örsan Öymen 11 Ocak 1978 tarihli yazısında da, Eğridir Komando Okulunda Kara Kuvvetleri Komutanlığının emriyle yardımcı ders kitabı olarak okutulan ve Kontrgerillanın faaliyetlerini anlatan 'Komando ve Özel Harp Muhtırası' adlı kitaptan bazı bölümler aktarıyor ve şöyle diyor:

"İster istemez akla bazı sorular takılıyor. Sözü geçen örgütler yabancı kaynaklı 'teori'lerden mi ibarettir. Yoksa böyle bir 'ders' bizim askeri okullarda okutulduğuna göre pratiği'de var mıdır?

"Bir başka deyişle, yarı askeri ya da 'sivil gruplar'la askeri personelden oluşan bu tür 'müşavere komiteleri' ya da 'bölge emniyet koordinasyon merkezleri'nin bizim ülkede de uygulamaları var mıdır?

"Varsa hangi üst makamın denetim ve sorumluluğu altındadır?

"Hangi sivil ya da yarı askeri gruplardan oluşmaktadır?

"Hangi yasaya ya da yönetmeliğe göre kurulmuştur?"

MEHMED KEMAL

"Kaba tanımıyla Türkiye'de vur kır hareketine girişenlerin adı Kontrgerilladır. Bize 12 Mart döneminin mirası olarak geçmiştir. 12 Mart'ta gerilla hareketi denilen olaylara karşı önlemler alınabilmesi için Kontrgerilla sözde masum niyetlerle oluşturulmuştu. Ama gerilla ortadan silinmiş, Kontrgerilla eylemini sürdürmektedir. Hem de acımasız ve devlet otorisetine karşı saygısız bir biçimde.

"Kontrgerilla Türkeş'in mi güdümündedir?...

Belki Türkeş'in komandoları ile Kontrgerilla denilen gizli örgüt birbirine karışmış, hatta birbirleriyle içli dışlı olmuştur. Türkeş, eğer Kontrgerilla ile ilgisi yoksa, ilgililerin ortaya çıkmasından yana olmalıdır."

Öyleyse bu Kontrgerillanın ardında kimler vardır, kimler bulunmaktadır? Bu konuya kesinkes eğilmenin ve bunu ortadan kaldırmanın zamanı gelmiştir. Bu yapılmadığı takdirde ülkede huzur olmayacaktır."

"Kontrgerilla bu kez başını çok yanlış bir güce çarpmıştır. Kontrgerillanın defterinin dürüleceği umudunu da taşıyoruz." *(Cumhuriyet 12 Ocak 1978)*

KONTRGERİLLA NEDİR?

1971'de Genel Kurmay Başkanının emriyle, Genel Kurmay Özel Harp Dairesi, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı ve MİT'(Milli İstihbarat Teşkilatı)in işbirliği ile kurulan Kontrgerilla, devletin halka karşı kurduğu gizli bir örgüttür. Başını Türkeş çekmektedir. Şimdi AP Manisa Milletvekili olan Faik Türün, zamanın Genel Kurmay Başkanı olup, bugün bir bankanın yönetiminde bulunan Memduh Tağmaç, şimdi AP Bursa Milletvekili olan Ali Elverdi ve emekliye ayrılan Orgeneral Namık Kemal Ersun bu işkence şebekesinin baş yöneticisidirler. "Barış çağrıları" şampiyonu MHP ve onun yan kuruluşu Ülkü Ocakları, bu örgütle işbirliği halinde çalışmaktadır. Bunlar yıllardır halka saldırıyorlar. Durakta otobüs bekleyen gençleri öldüren, "operasyonlarla" yakaladığı yurttaşlara işkenceler yapan, 1 Mayıs'ta halkın üzerine ateş açıp 34 yurttaşı katleden, Kontrgerilladır.

Ancak, halkımızın yükselen mücadelesi karşısında, bu işkence ve zulüm ocağı da iyice açığa çıkmakta, açığa çıktıkça da şaşkınlık ve telaş içinde oraya buraya saldırmaktadır. İşte en son, CHP Milletvekili Süleyman Genç'in evine bomba atarak ne kadar büyük bir panik içinde olduğunu göstermiştir.

Şimdi Kontrgerillanın kuruluşundan bu yana yaptığı faaliyetleri tek tek ele alarak inceleyelim.

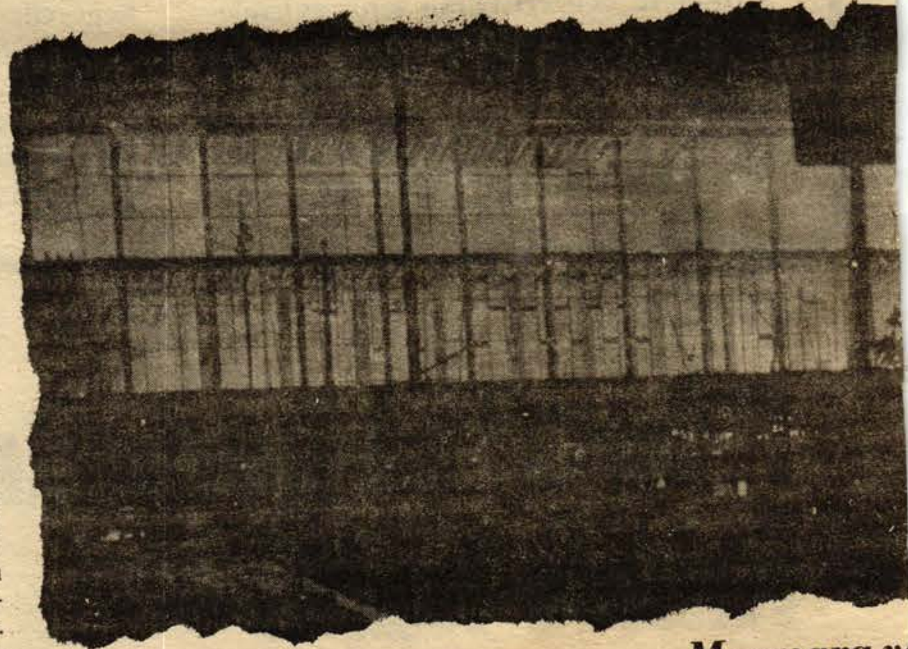
İşkenceciler

- Faik Türün
- Şükrü Balcı
- Ümit Erdal
- Abdullah Kuloğlu
- Yaşar Değerli
- Mete Altan
- Uğur Gür
- Salih Suphi Savdır
- İbrahim Kızıltan
- Harun Şahin
- Metin Denli
- İhsan Parlak
- Sezai Pamir
- Memduh Ünlütürk
- Tevfik Türüng
- Fahrettin Benli
- Burhan Poturna
- Fehmi Altınbilek
- Muhsin Bodur
- Celal Demirtaş
- Vamık Atlamaz
- Tahsin Pehlivanoğlu
- Ünsal Kekevi
- Ali Pilgir
- Ümit Batman
- Celalettin Özen

Kontrgerillanın suçları

1 Kültür Sarayı yangını:

Kontrgerilla, İstanbul'da Taksim Meydanında bulunan Kültür Sarayı'nı 27 Kasım 1971 de yaktı. Yangından sonra aralarında bazı subayların da bulunduğu birçok işçi ve genci tutuklayarak zindanlara doldurdu. Bu yurttaşları işkenceden geçirerek Kültür Sarayı'nı yakma suçunu zorla kabul ettirmeye çalıştı. Bu yangını bahane ederek evlere baskınlar düzenledi, suçsuz insanlara işkenceler yaptı. Kültür Sarayı'nı yakma iddiasıyla tutukladığı yurttaşlar iki seneye yakın sıkıyönetimin zindanlarında kaldılar. Ancak Kontrgerillanın bu provakasyonu açığa çıktı ve tüm tutuklananlar serbest bırakıldılar. Yangını Kontrgerillanın çıkardığı belli olmasına rağmen, gerçek suçlulardan hiç birisi yakalanmadı. Yangın "faili meçhul olaylar" arasına yazıldı. Halkımız Kültür Sarayı'nı yakanlardan hesap sorulmasını istiyor...

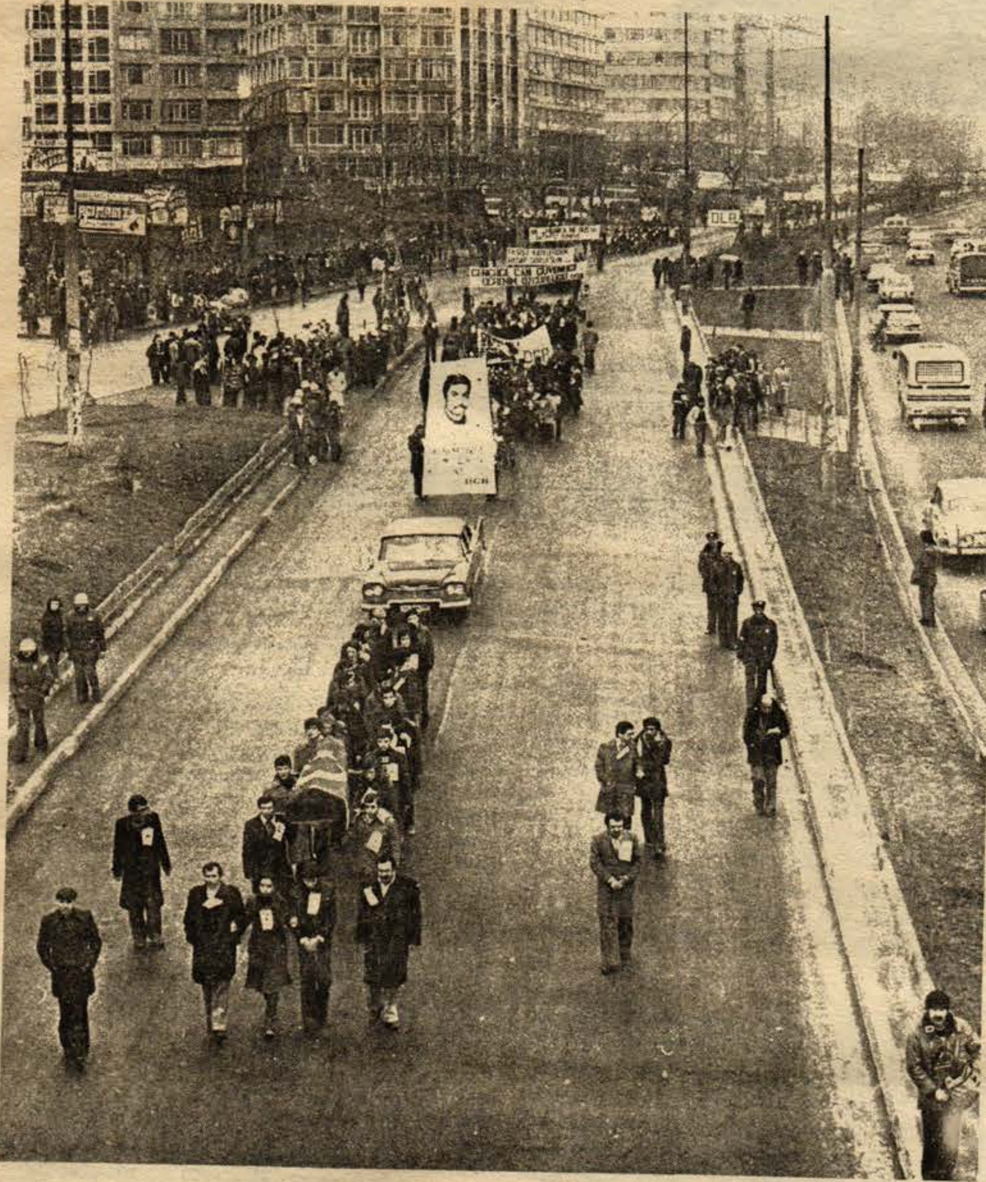
2 Marmara ve Eminönü vapurlarını batırılması

Kontrgerilla Kültür Sarayı yakmasından üç ay kadar son 5 Mart 1972 de Haliç'te demir bulunan Marmara yolcu gemisi yakarak, Haziran ayı içinde de Eminönü araba vapurunun alt kapılarını açarak batırdı. Kültür Sarayı olayında olduğu gibi yine birç yurttaşı düzmece iddialarla tutuk dı. Kendilerine işkencelerle suç bul ettirmeye çalıştı. Fakat tüm tutukluların suçsuzluğu anlaşıldı serbest bırakıldılar. Gemileri batı gerçek suçlular ise ellerini kolla sallıyarak serbestçe dolaştılar. botajları yapan gerçek suçlular kalanmalıdır.

"Kontrgerilla'nın suçlarını açıklamaya gelecek sayılarımızda da devam edece

HESAP SORULSUN!

Faşistler, Gökhan Yüksel'i katletti

Proleter devrimci arkadaşımız Gökhan Yüksel, 13 Ocakta MHP'li faşist komandolar tarafından pusuya düşürülerek katledildi. MHP'li faşist komandoların saldırısı, önceden hazırlanmış planlı bir saldırıdır. Saldırganlar, okuldan cıkan Gökhan ve arkadaşlarının yanına yaklaşıp ateş ettiler sonra da kaçtılar. Gökhan hemen orada, varalanan arkadaslarından Kudret Uybaş da kaldırıldığı hastanede şehit oldu.

Gökhan'ın şehit olduğunu öğrenen arkadasları, olayı büyük bir tepkivle karşıladılar. O'nun ölümünü bütün halka duyurabilmek için çalıştılar. 15 Ocakta, cenazesini bir törenle Cerrahpaşa Tıp Fakültesinden Sefaköy'e götürdüler. Tören için sabah 10 da Cerrahpaşa hastanesinin önünde Devrimci Gençlik Birliği, Devrimci Liseliler Birliği, Bakırköy Kültür Derneği, Sefaköy Halkevi üyeleri toplandılar. Devrimci Gençlik Birliği Genel sekreteri Ali Tablacı'nın "Öğrenim özgürlüğü can güvenliği mücadelesinin durdurulamayacağını" belirten kısa konuşması ve Gökhan için yapılan saygı duruşundan sonra Aksaray'a doğru yürüyüşe geçildi. Törene 2 bin kişi katıldı. Devrimciler, 'Gökhanlar Ölmez' 'Faşist Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun', 'Gençliğe Can güvenliği Öğrenim Özgürlüğü', 'Yaşasın Devrimci Gençlik Birliği', 'Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye' sloganlarıyla yürüyüşlerini sürdürdüler. Halk cenaze törenine büyük ilgi gösterdi. Gökhan'ın dağıtılan resimlerini takıp Aksaray'a kadar geldiler. Aksaray'da Gökhan'ın cenazesi hazırlanan arabaya kondu. Burada da kısa bir konuşma yapıldı. Konuşmada kısaca, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği mücadelesi sürerken gençliği bölen revizyonizm, maceracılık oportünizm gibi akımlara karşı kararlı bir biçimde mücadele edileceği ve bu görevi, kurulan DGB'lerin yerine getireceği belirtildi. Daha sonra Sefaköy'e gidildi. Sefaköy'de halkın da katılmasıyla mezarlığa doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüşe katılanlar hükümetin can güvenliği sorununu acil olarak çözmesi gerektiğini, çözemezse ayakta kalamayacağını söylediler. Mezarlıkta yapılan konuşma ve saygı duruşundan sonra yürüyüşe katılanlar dağıldılar.

Gökhan'ın katledilmesi İstanbul Üniversitesi camiasında da tepkiyle karşılandı. Üniversite Yönetim Kurulu adına bir açıklama yapan Rektör Haluk Alp, yapılan saldırıyı şiddetle kınadı ve cinayet şebekelerinin mutlaka yakalanıp cezalandırılmasını istedi.

Gökhan, kısa bir süre önce oportünist Halkın Birliği tekkesini terkederek proleter devrimci saflara katıldı ve özeleştirisi HALKIN SESİ'nin 142. sayısında yayınlandı.

Şimdiye kadar halkın davasına bağlılığı, mücadeleciliği ve kararlılığı ile tanınan Gökhan'ın mücadelesini ve onunla beraber olan devrimci arkadaslarının anılarını gelecek sayımızda yayınlayacağız.

Gökhan Yüksel'in anısı devrimcilere, her zaman halka bağlılığı, kararlılığı ve mücadeleciliği hatırlatacaktır.

GÖKHAN YÜKSEL

Devrimci Gençlik Birliği Üyesi

İstanbul Yabancı Diller Yüksek Okulu Öğrencisi

1956-13 Ocak 1978

Türkiye Barolar Birliği Kontrgerilla ve işkencecilerden hesap sorulmasını istedi

Geçen hafta içinde Ankara'da toplanan Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulunda "Kontrgerillanın" ortadan kaldırılması ve sorumlularından hesap sorulması istendi.

Türkiye'deki tüm avukatların bağlı olduğu TBB'nin Genel Kurulunda şunlar belirtildi:

"Genel kurul, terörün esas kaynağını olusturan ve cinayet mangalarına yön veren büttün odokların ve özellikle KONTRGERİLLA adı verilen hukuk dışı örgütün derhal ortadan kaldırılması gerektiği inancındadır. Son yılların siyasal cinayetlerinin tüm failleri ile onlara destek olan kurum, örgüt ve kişilerin en kısa zamanda saptanmasını ve bunlar hakkında işledikleri suçlara uyan cezaların derhal verilmesi için adelete teslim edilmesini istiyoruz."

"Türk Ceza Kanunu'nun 141, 146 ve 163. maddeleri gibi düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü kısıtlayan hükümleri ile ölüm cezası, lokavt, sansür kaldırılmalıdır."

"İnsan varlığına ve onuruna yönelik işkence uygulamalarının ülkemizde halen sürdürülmekte olması karşısında, bu konudaki savaşımımızı sürdürecek ve bu sucu islevenlerin adalet önünde hesap vermeleri icin bütün girisimlerde bulunacağız"

CHP Milletvekili Süleyman Genç'in evine bomba atıldı

73 CHP MİLLETVEKİLİ: SUÇLU KONTRGERİLLADIR

Genç, Kontrgerilla hakkında araştırma açılmasını istedi

Geçtiğimiz hafta CHP İzmir Milletvekili Süleyman Genç'in evine bomba atıldı. Patlamada Süleyman Genç ölümden zor kurtuldu, evi büyük hasar gördü. Genç, evine Kontrgerilla tarafından bomba atıldığını, polisin olayla ilgili hiçbir ciddi soruşturma yapmadığını, görgü tanıklarının ifadesine bile başvurmadığını açıkladı. Süleyman Genç, ifade almak üzere evine gelen polis şefinin, 12 Martta kendisine işkence yapan şahıs olduğunu söyledi.

Öte yandan 73 CHP'li milletvekili bir basın toplantısı düzenleyerek Süleyman Genç'in evinin bombalanmasını kınadılar.

Milletvekilleri basın toplantısında şunları söylediler:

"Bu menfur saldırı demokrasi tarihimizde ilk kez bir parlementerin kişiliğinde parlementoya yönelmiştir. Saldırının, özellikle hükümetin güven oylamasına yakın günlere rastlaması dikkat çekicidir. Ayrıca arkadaşımızın bir günlük gazetede Kontrgerilla ile ilgili yazı dizisinin yayınlanması sırasında bu olayla karşılaşması ilginçtir." Süleyman Genç, daha sonra CHP Grup Yönetim Kurulu'na başvurarak Kontrgerilla hakkında Meclis araştırması açılmasını istedi. CHP Grup Yönetim Kurulu kabul ederse, Genç'in önerisi Meclis Başkanlığına götürülecektir. Süleyman Genç'in önerisinde MİT ve Özel Harp Dairesi de araştırma kapsamında bulunmaktadır. Genç, önerisinde İsrail Başkonsolosu Efraim Elrom'un öldürülmesi ile Kültür Sarayının yakılması, 12 Mart döneminde batırılan gemiler MC döneminde yüksek okullarda yaptırılan kışkırtıcılıklarla ilgili suçluların bulunmasını istedi. Süleyman Genç, 21-29 Nisan'da Niksar ve Şiran'da Ecevit'e yapılan saldırının, 1 Mayıs katliamının, Çiğli olayının ve 3 Haziranda İstanbul'da Ecevit'e karşı düzenlenen suikast teşebbüsünün de Kontrgerilla tarafından tezgahlandığını belirtti.

TGS BAŞKANI SEMİH BALCIOĞLU:

"Gazetecilere kelepçe vurulan günleri yeniden yaşamak istemiyoruz"

Türkiye Gazeteciler Sendikası Genel Baskanı Semih Balcıoğlu, 10 Ocak Gazeteciler Bayramı nedeniyle düzenlediği basın toplantısında, cezaevlerinde yatan fikir suçluları icin geniş kapsamlı bir affın çıkarılmasını istedi. TGS Başkanı şunları söyledi:

"Çalışan Gazeteciler Bayramını yaşadığımız bu günde, basın emekçilerinin polislerce hırpalandığı, kelepçe vurulduğu dövüldüğü, gazetecilerin çalıştırılmadığı günleri tekrar yaşamak istemiyoruz."

TURİZM-TANITMA BAKANI ALEV COŞKUN:

"Özgür basınsız demokrasi tasavvur edilemez"

Millet Meclisi Genel Kurulunda basın mensuplarına yapılan saldırılar konusunda genel görüşme açılması kararlaştırıldı. Turizm ve Tanıtma Bakanı Alev Coşkun hükümet adına yaptığı konuşmada "Özgür basınsız demokrasi tasavvur edilemez diyerek konuşmasına şöyle devam etti: "Son yıllarda basın mensuplarına ve haber alma özgürlüğüne yönelik saldırılar inkar edilemeyecek belgelerle sabittir. Basın özgürlüğü bir bütündür. Biz bu anlayıştayız."

FABRİKALAR FAŞİST ÇETELERDEN TEMİZLENSİN

MC iktidarı döneminde MHP, eline geçirdiği bakanlıklar vasıtasıyla devlet kuruluşlarına, fabrikalara grup grup komando doldurdu. Tariş'e, Fiskobirlik'e, Çukobirlik'e, Seydişehir'e, İsdemir'e, Antbirlik'e, Hastanelere ve birçok sağlık kuruluşuna, gümrük kapılarına, Genel Müdürlük başta olmak üzere Tekel'in bütün kuruluşlarına faşistler yerleştirildi. Bu silahlı çetelerle işçi sınıfının mücadelesi bastırılmaya çalışıldı. İşçi adı altında fabrikalara doldurulan faşist komandolar işçilerin başına bela kesildiler. Faşist sızmaların içinde Tekelin özel bir yeri var. Başında, toprak ağası olmakla övünen Gün Sazak'ın bulunduğu Gümrük ve Tekel Bakanlığında komandolar istedikleri gibi at oynattılar.

Aşağıda Cevizli Tekel Fabrikasından bir grup işçinin dergimize gönderdiği mektubu yayınlıyoruz:

Tekel son aylarda Demirel- Türkeşlerin kanunsuzluğunun kolgezdiği, işçilerin can güvenliğinin olmadığı bir dönem yaşadı. Bu süre içinde 400'e yakın komando fabrikamıza dolduruldu.

Tekele komando alımı, Gün Sazak'ın Gümrük ve Tekel Bakanlığına gelmesinden sonra başladı. Tekele girmek için sıra dışı kart isteyen MHP'lilere Kartal İş ve İşçi Bulma Kurumu Müdürü "Kanunsuzluk yapıyorsunuz!" diyerek kart vermedi.

Bunun üzerine Tekel Genel Müdürü Esat Güçhan komandoların alınması için kolları sıvadı. İlk iş olarak Kartal İşçi Bulma Kurumu Müdürü, Çalışma Bakanlığının emriyle Kartal'dan alınıp, Eyüp'e sürüldü. Onun yerine Kartal'a MHP'li bir müdür getirildi. Bu müdür, yıllardır Tekele girmek için sıra bekleyen binlerce işçinin hakkını bir kalemde yok etti. Sıra dinlemeden, birinci postada 100, ikinci postada 60, daha sonra da 90 ve 100 olmak üzere Tekel Sigara bölümüne komandoları doldurdu. Memur kadrolarına da 36'sını "bekçi", 9'unu da "takipçi" adı altında faşistleri aldı. Bu "takipçiler" fabrikada devrimci işçileri takip ediyor, işçiler arasında ajanlık yapıyorlardı. Bunların bugüne kadar 700 kişinin adını ve adresini tespit ettikleri ve üstlerine bildirdikleri söyleniyor.

Komandoların kanunsuz bir şekilde Tekel'e alınmalarına karşı çıkan Sigara Bölümü Müdürü Nizamettin Gülle'ye derhal zorla üç ay izin verildi ve fabrikadan uzaklaştırıldı. Yerine vekaleten MHP'li Süleyman Çınarer getirildi. Süleyman Çınarer Tekeldeki görevini saklamaya gerek duymadan şöyle açıklıyordu: "Ben buraya boynu kravatlı değil, eli sopalı, beli silahlı geldim. Komünistlerin başını ezmek için geldim." Aynı dönemde MHP'li bir lise öğretmeni olan Mehmet Altun da Tekele Emniyet Amiri olarak yerleştirildi. O da, "Ben buraya çalışmak için değil, asi işçilerin kafasını ezmek için geldim. Adamın karnını kurşunla doldururum" diye tehditler savuruyor ve işçilere silah gösteriyordu.

Kapıcılık ve diğer bekçilik kadrolarına da MHP'liler alındı. Komandolar açık açık bellerinde silahla fabrikaya geldikleri halde kapıdaki bekçiler onlara göz yumuyor, diğer işçileri ise tepeden tırnağa didik didik arıyorlar. Devrimci işçileri de bazen "Sizde sigara olduğundan şüphelendik" bahanesiyle özel olarak arıyorlar. Bu bekçiler fabrikanın içinde ellerinde tespih, bellerinde silahla gezerek, kadın olsun erkek olsun bütün işçilere küfür ve hakaret ediyorlar. İçerdekiler ve dışardan gelen bazı MHP'liler sık sık Müdür Muavini Süleyman Çınarer'in yazıhanesinde toplanıp, fabrikaya nasıl hakim olabileceklerinin planlarını yapıyorlar.

MC hükümetinin düşeceği son gece saat 23.30'a kadar 160 komandoya daha mum ışığında kart verildi. Ecevit hükümeti işbaşına gelince, işçilerin şikayeti üzerine yeni Gümrük ve Tekel Bakanı, Tekelde Genel Müdür ve diğer müdürlerin yetkilerini geçici olarak aldığını bildirdi. Buna rağmen komando Müdür Faik İçmeli işçi alımına gece yarısı da devam etti. Tekel Bakanı tekrar ikinci bir teleks emriyle bütün işlemlerin durdurulmasını istedi.

Gece işe alınanlar ertesi sabah Tekelin önünde toplandılar. Muhasebe Amiri kapıya gelerek "Bizim yetkimiz yok. Bakanlıktan emir gelmedi. Alamayız" dedi. Bunun üzerine komandolar zorla içeri girmeye kalkıştılar. Olay yerine gelen polis komandoları dağıttı. Komandolar tehditler savurarak oradan ayrıldılar.

Tekel'e daha önce sokulan faşistlerin dosyaları şu anda kasada kilitli duruyor. Kart basmadan gelip gidiyor ve hiçbir iş yapmıyorlar. Hepsi tam bir panik içinde. İşçilere saldırmaya devam ediyorlar. Çeşitli bölümlerde olay çıkarmaya çalışıyorlar. "Gelsin Ecevit, bizi çıkarsın da görelim" diyorlar.

Tekel gibi daha birçok kuruluşta faşist çeteler faaliyetlerini sürdürmektedir. Bu çeteler bu işyerlerinden sökülüp atılmadığı sürece her türlü melanet ve cinayetlerini sürdüreceklerdir. Yeni hükümet MC'nin yerleştirdiği bu faşist şebekeleri bulundukları yerlerden derhal söküp atmalıdır.

REVİZYONİST PROPAGANDA ŞEFİ HÜSNÜ DİLLİ DİSK'TEN KOVULDU

Sahte TKP tarafından DİSK içine sızdırılan meşhur uzman Hüsnü Dilli, 9 kafadarı ile birlikte DİSK'ten atıldı.

Hüsnü Dilli'nin DİSK'e uzman olarak girişi, 1975'teki 5. Genel Kurul'un hemen ertesine rastlar. Bu tarihlerde DİSK'in basın yayın faaliyetini kontrol altına almak olmuştu. Hüsnü Dilli bu iş için biçilmiş kaftandı. Fransa'da revizyonistlerin denetimi altındaki CGT adlı sendikada yürüttüğü faaliyeti ile revizyonist şeflerin dikkatini çekmişti. Alelacele Fransa'dan getirtilip DİSK Basın Yayın Dairesi Başkanlığı koltuğuna oturtuldu.

Hüsnü Dilli, bu görevde kaldığı iki yıl boyunca, TKP'li şeflerin güven ve takdirlerine layık olduğunu ispatladı. İşçi sınıfımızın iki yıl boyunca DİSK yayınlarında okuduğu, Türkler'in nutuklarında dinlediği bütün o "barış-silahsızlanma-yumuşama-Helsinki ruhu" teraneleri ve "Maocu bozguncular" edebiyatı, Hüsnü Dilli'nin kaleminden çıkmaydı. Bu dönem boyunca DİSK dergileri Sovyet sosyal-emperyalizminin reklam broşürlerine döndü. İşçi sınıfına zararlı ne kadar fikir varsa, yazıldı, çizildi.

"Uzman"ın son eseri ise DİSK 6. Genel Kuruluna sunduğu raporuydu. Çalışma Raporundan çok, Ertürk-Meriç-Türkler çetesine düzülmüş bir methiyeye benzeyen bu rapor, Genel Kurul delegelerinden bir çoğunun tepkisiyle karşılandı. Bazı sendikacılar bu rapora itiraz ettiler. Hatta delegeler, aralarında Çalışma Raporundan "Hüsnü'nün Raporu" diye bahsediyor ve alay ediyorlardı.

Hüsnü Dilli'nin DİSK'ten atılmasına yol açan olay, bundan birkaç gün önce meydana geldi. MC'nin düşmesi üzerine DISK Başkanı Abdullah Baştürk, Hüsnü Dilli'yi çağırarak, DISK'in yeni hükümetten taleplerini içeren bir rapor hazırlamasını istedi. DİSK Yürütme Kurulu, Hüsnü Dilli'nin hazırladığı rapor taslağı üzerinde tartışadursun, Türkler basına bir demeç vererek, Maden-İş Sendikası olarak CHP hükümetinden taleplerini açıklamıştı bile. Türkler'in basına verdiği demeç, Yürütme Kurulu nun elindeki raporun aynısıydı. Anlaşılan, Hüsnü Dilli aynı rapordan iki nüsha hazırlamış ve birini de Kemal Türkler'e vermişti. Revizyonistler ellerini daha çabuk tutup raporu DİSK Yürütme Kurulundan önce açıklayınca, işler karıştı. Ve Hüsnü Dilli bu son entrikasının kurbanı olarak DİSK'ten kovuldu.

Revizyonist propoganda şefi şimdi nereye gider? Maden-İş'teki dostları ona yeni bir uzmanlık koltuğu mu bulmaya çalışırlar, Fransa'ya dönüp CGT'deki faaliyetlerine mi devam eder, Moskova'ya mı atar kapağı, yoksa Türkiye'de kalıp yeni sızma imkanları mı araştırır, bilemeyiz. Ama belli olan şudur ki, Hüsnü Dilli gibilerinin işçi sınıfımızın içinde, işçilerin örgütleri içinde barınmaları bundan sonra daha da güç olacaktır. Ancak şu gerçeği de hatırdan çıkarmamak gerekir; Hüsnü Dilli gitmiştir ama, Genel Kurul Raporu hala ortadadır. Bu rapor mahkum edilmedikçe, revizyonizme karşı kararlı tutum alınmadıkça başka Hüsnü ler işçi sınıfının örgütlerinde yaşama imkanı bulacaktır. Hüsnü Dilli gibi Rus uşaklarından yeni raporlar isteyenler, bu revizyonist raporların işçi sınıfı içinde nasıl mahkum edildiğini görmelidirler. DİSK içine sızdırılan bütün revizyonist mikroplar temizlenmeli ve revizyonist fikirlerle kararlı bir şekilde mücadele edilmelidir. Bu işçi sınıfımızın talebidir.

İGD'liler kuruluş yıldönümünde bir kere daha bağırdılar:

"YAŞASIN RUSYA!"

Pazar günü Spor Sergi Sarayında İGD'nin kuruluş yıldönümü toplantısı yapıldı. Türkiye halkının ilerici-yurtsever gençliği toplantıda yoktu. Ama Maden-İş'in revizyonist yöneticileri, sahte Barış Derneği Başkanı ve diğer revizyonistler eksiksiz oradaydılar.

İGD Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü, yaptığı konuşmasında "Küba'nın başkenti Havana'da yapılacak olan Dünya Gençlik Birlikleri toplantısının heyecanını şimdiden duyduklarını" söyleyince salonda bazılarının "Yaşasın Kastro" diye bağırdıkları duyuldu. Gecenin ileri saatlerinde Ataol Behramoğlu sahnede şiir okurken, salon karartıldı. Karanlıklar içinden bir grup revizyonistin "Yaşasın Rusya" diye bağırdığı duyuldu. İki sene önce DİSK toplantılarında aynı sloganı pervasızca bağıranlar, bugün ancak karartmalardan yararlanmaya çalışıyorlar. Çünkü artık aydınlıktan ödleri patlıyor.

Bu toplantı, IGD adlı besleme örgütün Türkiye halkıyla ve gençliği ile en ufak bir ilgisi olmadığını ve son DİSK kongresinde yeni bir darbe yiyen revizyonistlerin tecrit oldukça Rusya'ya daha fazla sarıldıklarını bütün açıklığıyla gözler önüne serdi.

YOL-İŞ FEDERASYONU BAŞKANI HALİT MISIRLIOĞLU'NUN DERGİMİZE DEMECİ:

"Türkiye Üçüncü Dünyanın safında yer almalı"

HALKIN SESİ muhabirleri Türk-İş'e ağlı Yol-İş Genel Başkanı Halit Mısırlıoğ-ı ile bir görüşme yaptılar. Aşağıda Halit Mısırlıoğlu'nun dergimize verdiği demeci unuyoruz.

"Önce şunu belirteyim: Ben sosyal-de-ıokratım. Bugüne kadar birçokları beni bu onuda eleştirdi. Benim görüşüm budur. am bağımsızlık fikrine sıkı sıkıya bağlı-ım. Bugün dünyanın birçok ülkesi bağım- durumdadır. Türkiye de bunların arasın-adır. Üçüncü Dünya ülkelerinin bir bağım-ızlık mücadelesi var. Aslında Atatürk'ün ım bağımsızlık fikrine göre, Türkiye'nin Üçüncü Dünya ülkelerinin yanında olması e onlara önderlik etmesi lazımdır. Çünkü eçmişte parlak bir bağımsızlık mücade-miz var. Ne Amerika Ne Rusya diyor-ınuz. Türkiye'nin bağımsız olması lazım. DİSK'teki son yönetim değişikliğine ge-ıce, eskisine oranla olumlu buluyorum. eni yönetimin içindekilerin birçoğu es- arkadaşım. Fakat ne yapacakları, bun-n sonra tavırlarının ne olacağı konusunda mdiden bir şey söyleyemem. Çünkü bili-rsunuz, yeni yönetim de kendi içinde ızı tartışmalar taşıyor. Bu durumun İSK'in bundan sonraki çalışmalarına nasıl nsıyacağı konusu şimdilik meçhul. Bek-nek lazım."

Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç'un SK ile Türk-İş arasında dialog kurulması ıerisi hakkında da Mısırlıoğlu şöyle ko-ştu:

"Dünyada ve Türkiye'de birleşmeler, bü-ıleşmeler, işçi sınıfı açısından her zaman ydalıdır. Bugüne kadar DİSK ve Türk-İş ısında rekabetçilik hakimdi. DİSK'teki n yönetim değişikliği bu konudaki olum- gelişmeleri ifade ediyor. İki konfederas-nun şimdiden birleşmelerini düşünmek imkün değildir. Fakat bu nihai amaç ğrultusunda şimdiden dialog kurulabilir. :i sınıfının menfaatleri doğrultusunda iş-liği sağlanabilirse, hem memleket, hem millet için faydalı olur."

Mısırlıoğlu, muhabirimizin asgari ücret nusundaki sorusuna karşılık olarak şu üşleri belirtti:

"Tespit edilen asgari ücretler, ne işçilere de memurlara hiç bir şey kazandırmadı. retlerle fiyatlar arasındaki farklılık hâlâ ük ölçüde devam ediyor. İsterse asgari et 10 bin lira olsun, ekmek 15 liradan lırsa bunun bir anlamı yoktur. Tespit en asgari ücret toplumun talepleri açı-lan yetersizdir. Tarım ve sanayi işko-da çalışanlar için asgari ücretler Ecevit ümeti zamanında tespit edilmiş olacak. ayrı ayrı iki asgari ücret tespit edilme- karşıyım. Bütün işçiler için aynı as-i ücret tespit edilmelidir."

ANKARA'DA DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ KURULUYOR

Ankara'da 7 Ocak günü yapılan "Gençlik Örgütlenmesi Forumu"nda gençlik içindeki örgütsüzlüğe, tekkeciliğe, disiplinsizliğe, liberalizme ve hotzota karşı Devrimci Gençlik Birliği'nin yeniden kurulması kararı alındı. 600'ü aşkın öğrencinin katıldığı forumda, DGB'nin bütün gençliğin iki süper devlete karşı birliğini sağlayacağı ve bugünkü merkezi görevinin de can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için mücadele etmek olduğu onaylandı. Maceracılığa ve revizyonizme karşı mücadelede güçlü bir adım olan forumda, DGB'nin geçici Yönetim Kurulu oybirliği ile tespit edildi. Yalçın Dal, İlhami Salur, Zafer Yalçın, Neyyir Berktay, Mesut Akın, Kartal Demir ve Ali Dolyan'dan oluşan Yönetim Kurulu adına konuşan Yalçın Dal gençliği birleştireceklerine ve mücadelesini yükselteceklerine söz verdi.

ÖĞRENCİ KİMLİĞİ OLAN HERKES OKULLARA GİREBİLMELİ

"Gençlik Örgütlenmesi Forumu" devrim şehitlerinin ve can güvenliği, öğrenim özgürlüğü mücadelesinde hayatlarını kaybeden bütün öğrencilerin, anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Halkevleri Genel Başkanı Tabii Senatör Ahmet Yıldız'ın da katıldığı forumda açış konuşmasını yapan Neyyir Berktay şunları söyledi.

"Bugün pek çok okul faşist işgal altındadır. Gençlik kitleleri büyük ölçüde örgütsüz ve dağınıktır. Bugün öne atılmak, gençliği toparlamak, gençliğin örgütsüzlüğüne son vermek ve gençlik mücadelesini yükseltmek gerekiyor. Peki bunu kim yapacaktır? Öğrenim özgürlüğünün ve can güvenliğinin yeminli ve azılı düşmanı faşistler mi? Gençliği okulları terketmeye, Rusya'ya teslim olmaya çağıran revizyonistler mi? Peki bu görevi maceracılar ve Üçlü Blok mu yerine getirecektir? Öğrenim özgürlüğü isteyen binlerce öğrenciye 'bunlar posadır' diye hakaret edenler mi sağlayacak? Hayır arkadaşlar. Bugün bunların yıldızı fena halde sönmektedir. Bugün revizyonizmden, oportünizme ve maceracılığa kadar bütün akımların "şurayı burayı faşistlere mezar edeceğiz" diyen sesleri kısılmıştır. Bugün kulağımıza gelen ses, "Öğrenci kimliği olan herkes okullara girebilmelidir" diyen gençliğin gür sesidir."

REVİZYONİSTLER VE MACERACILAR GENÇLİĞİ BÖLDÜLER

Daha sonra söz alan İlhami Salur gençlik hareketinin bugünkü dağınıklığının sebeplerinin geçmişte yattığını anlatarak başladığı konuşmasında, bu dağınıklığa karşı mücadele için kurulacak olan DGB'nin örgütlenme politikasını ve ilkelerini açıkladı ve şunları söyledi:

"1965'lerde gençlik mücadelesi yükselmeye başladığında bu mücadelenin karşısına 'sosyalist' maskeli revizyonistler dikildi. 1965'lerde kurulan Fikir Kulüpleri Federasyonunun yönetimini elinde bulunduran TİP'li revizyonistler, gençliği hor gören bir tekke politikası izliyorlardı. FKF yönetimi bir avuç, gençlikten kopuk bürokrat tarafından gaspedilmişti. Tüzük ve program TİP oportünistlerinin elinde, devrimci gençleri örgütten uzaklaştırmak ve komplolar yapmak için kullanılıyordu. Devrimci gençler 1968 yılında bunların çevirdiği bütün tüzük oyunlarına rağmen gençliğin desteğiyle yönetime geldiler. Doğu Perinçek Genel Başkan oldu. Bunun üzerine çeşitli tüzük dalaveralarına başvuran TİP'liler FKF Genel Merkezini işgal ederek, yönetime el koydular.

"Devrimci gençlik içindeki bölünmeler bu dönemlerde başladı. Bölünmelerin başlatıcısı ve kaynağı revizyonistlerdir. Daha sonra revizyonistlerden bu mirası devralan maceracılar, aynı yollara başvurdular. Tıpkı revizyonistler gibi devrimci yönetimleri feshettiler, üyelere zorbalık uyguladılar, tüzük ve programları çiğnediler. Devrimci örgütlerde demokrasi, disiplin, tartışma ortamı kalmadı. Tüzüğün yerini kaba kuvvet ve zorbalık aldı. O dönemde devrimciler gençlik içinde kardeşçe bir tartışma ortamının yaratılması ve bölünmeye son verilmesi için mücadele ettiler ve uyarılarda bulundular. O günlerden bu günlere revizyonistler ve maceracılar gençliği bölmeye devam ettiler.

DGB'NİN KAPISI BÜTÜN GENÇLİĞE AÇIKTIR

"Bugün gençliğin çıkarlarını savunan bir gençlik örgütü yoktur. Eğer AYÖD'de demokrasi yerine liberalizm ve hotzot varsa, AYÖD üyesi olmak, senede bir kere genel kurula gidip konuşmak ve oy kullanmaktan ibaretse, AYÖD gençlik dışında her meseleyle ilgileniyorsa, gençlik kitlelerini sürü olarak görüyor, gençliği horluyor ve öğrenim yapmak isteyen öğrencilere "zibidi" diyorsa, gençliğe düşen görev maceracılıkla araya kalın bir çizgi çekerek, gençliğin menfaatlerini gerçekten savunacak olan Devrimci Gençlik Birliği'ni yaratmaktır.

DGB Yönetim Kurulu Adına Yalçın Dal Konuşurken

"DGB gençlik kitlesini dalga dalga örgütleyecek ve harekete geçirecektir. DGB birim birim, okul okul örgütlenecek, okul birimlerine tam bir insiyatif sağlayacaktır. Örgüt içi demokrasiyi savunacak, üyelerinin insiyatifini geliştirmek ve gerçek öğrenci önderlerinin yetişmesi için özgür bir tartışma ortamının yaratılması için çalışacaktır. DGB bölücülüğe karşı mücadele edecektir."

İlhami Salur sözlerini şöyle tamamladı:

"DGB son on beş yıllık gençlik mücadelesinin ürünüdür. DGB, FKF, DEV-GENÇ ve daha sonra 1974'lerde kurulan Yurtsever Gençlik Derneği ve DGB'lerin devrimci mirasını savunacaktır. Gençlik geçmişte olduğu gibi bugün de bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde halkımızla omuz omuza olacaktır. Dağınıklık birliğe dönüşecektir. Mevcut durumu değiştirmek, kötüyü iyiye dönüştürmek mümkündür."

Konuşmanın tamamlanmasından sonra "Yaşasın Devrimci Gençlik Birliği" sloganları salonu çınlatmaya başladı. Daha sonra çeşitli okullardan ve şehirlerden foruma gönderilen mesajların okunmasına geçildi. Mesajların hepsinde DGB'nin yeniden kurulmasının sevinçle karşılandığı belirtiliyordu. Forumda bir konuşma yapan Halkevleri Genel Başkanı Ahmet Yıldız devrimcilerin aralarındaki görüş ayrılıklarını hoşgörü ve ikna yoluyla çözmeleri gerektiğini belirterek, DGB'lere mücadelelerinde başarılar diledi.

Geçici Yönetim Kurulu'nun seçiminden sonra, halaylar çekilerek örgütünün kuruluşu kutlandı.

DGB'NİN MÜCADELE PROGRAMI

1- DGB bağımsızlık ve demokrasi için mücadele eden gençlerin örgütüdür. DGB, bütün gençliğin iki süper devlete karşı birliğini sağlayacak, gençliğin mücadelesini iki süper devlete karşı verilen milli bağımsızlık mücadelesine tabi kılacak, başta Üçüncü Dünya gençliği olmak üzere bütün ülkeler gençliğinin iki süper devlete karşı birliğini ve dayanışmasını savunacaktır.

2- DGB'nin bugünkü merkezi görevi, faşist saldırılara karşı gençliğin can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğü için mücadele etmektir. Bu mücadelenin somut adını "Can güvenliği tehdit edilmeksizin şebekesi olan herkesin ölmek ya da yaralanmak korkusu duymadan okullarına girebilmesini" sağlamaktır. Öğrenim kurumlarında faşist işgallere, polis ve jandarma baskısına son verilmeli, gençliğin can güvenliği korunmalı, demokratik bir ortam hakim kılınmalıdır.

3- DGB, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü mücadelesinin önüne bir engel olarak çıkan maceracılığın yıkılması için mücadele edecektir. İzlediği siyasi ve örgütsel çizgisi ile faşizmi ve revizyonizmi güçlendiren, kitleyi pasifize eden maceracılığın etkisinin kırılmasıyla gençlik mücadelesi yükseltilebilir.

4- DGB, sosyal-emperyalizmin ülkemizdeki beşinci kolu revizyonizme karşı mücadele edecektir. Faşist saldırganlara karşı verilen mücadele, revizyonizme karşı mücadele ile birleştirilmeli, gençlik içine sızmaya çalışan revizyonistler tecrit edilmelidir.

5- DGB, öğrenci kitlesini aktif mücadeleye sokacak bir şekilde okullar esasına göre örgütlenecek, sınırları belirli ve disiplinli olacaktır.

6- DGB, gençlik içinde tekkeciliğin, bölücülüğün ve düşmanlığın körüklenmesine karşı mücadele edecektir. Sıradan öğrenciler üzerindeki tekkeci baskılara son verilmeli, gençlik kitlesi kendi geleceği ile ilgili söz sahibi olmalı, kendi önderlerini bilerek ve isteyerek seçmelidir. DGB, bütün gençliğe kapılarını açacak, herkesin fikirlerini serbestçe açıklayabildiği özgür ve demokratik bir tartışma ortamı yaratacaktır.

7- DGB, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği mücadelesini başarıya ulaştırabilmek için, haklı bir zeminde en geniş kitleyi faşizme karşı harekete geçirecek bir eylem çizgisi izleyecektir. Doğru eylem çizgisi ile faşist saldırganların öğrenim özgürlüğünün düşmanı olduğu bütün gençliğe gösterilmelidir.

"Demokratik Kamboçya Hükümetinin uzak yakın

"Kam
Vietnam
altede

DEMOKRATİK KAMBOÇYA'NIN BAYRAĞI

"Vietnam ordusundaki yabar

Vietnam'ın Demokratik Kamboçya Kamboçya Hükümeti, Birleşmiş Milletler dererek, Birleşmiş Milletlere üye ülkele karışmamasını istedi. Demokratik Kamb yeni kurtulduğunu, başka bir büyük d açıkladı. Kamboçya Hükümeti, Vietnaı kuvvetlerin bulunduğunu belirtti. Aşağıd ın saldırısını ve Güneydoğu Asya'daki ya bildirisini yayınlıyoruz.

"Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti" ordusunun Demok- ratik Kamboçya topraklarına karşı ani olarak yaptığı, ilan edilmemiş bir savaş niteliği taşıyan, daha önce hazırlanmış bir planı izleyen, sistemli ve büyük çapta tekrarlanan saldırı ve istila hareketi karşısında Demokratik Kamboçya Hükümeti aşağıdaki açıklamayı yapmıştır.

ÜRÜNLERİ YAĞMALADILAR KADINLARIN IRZINA GEÇTİLER HALKIN EVLERİNİ YAKTILAR

1. "Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti" ordusu 1977 Ey- lül ayından beri, Kamboçya'nın batı bölgesinde, Trapeang Plogn, Stung, Krek ve Memot'daki pirinç ürününü yağma- lamak amacıyla beraberinde yüzlerce zırhlı araç, ağır top ve Hanoy'dan gönderilen çok sayıda piyade tümeniyle, Demokratik Kamboçya'ya kraşı sistemli ve büyük çaplı saldırılarda bulunmuştur. İstila amacı taşıyan bu saldırı- lar bazan hava hücumlarıyla desteklenmiştir. "Vietnam

DECLARATION

DU GOUVERNEMENT

DU

KAMPUCHEA DEMOCRATIQUE

AUX AMIS PROCHES ET LOINTAINS DES 5 CONTINENT

ET A L'OPINION MONDIALE

-PHNOM-PENH, LE 31 DECEMBRE 1977-

Demokratik Kamboçya Hükümeti'nin bildirisi

Sosyalist Cumhuriyeti"nin ordusu, daha sonra 1977'nin Kasım ayında Svay Rieng eyaletini istila etmek için çe- şitli saldırılarda bulunmuş, Rumduol, Prasaut, Kompong Rau, Çantrea bölgelerinde onlarca kilometre ilerlemiştir. 1977'nin Aralık ayında ise, pirinç ürününü yağmalamak ve halkı katletmek amacıyla Takeo eyaletinin Koh An- det ve Kirivong bölgelerine ve Kampot eyaletinin Kam- pong Traç bölgesine karşı da büyük çapta saldırılarda bulunmuştur. "Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti"nin sal- dırgan ordusu, Kamboçya-Vietnam sınırına yakın ya da bitişik bölgeler olan Rattanakiri, Mondulkiri, Kratie, Peri Veng eyaletleri gibi Demokratik Kamboçya toprakla- rının diğer yerlerini sürekli olarak tedirgin etmiş, top ate- şine tutmuş ve taramıştır. "Vietnam Sosyalist Cumhu- riyeti"nin ordusu, bu saldırılar sırasında, Trepeang Plong, Sturung, Krek, Memot'ta Kamboçya halkına ait iki-üç bin hektarlık pirinci, Svay Rieng eyaletinde dört bin hek- tardan fazla pirinci ve Takea eyaletindeki Koh Andet ve Kirivong'dan da iki bin hektardan fazla pirinci yağmala- mıştır. Kamboçya topraklarına yapılan bu saldırılar sıra- sında "Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti" ordusu, her yerde binlerce Vietnamlıyı seferber ederek ve çok sayıda biçer getirerek Kamboçya'nın pirinç tarlalarını ve ambar- larını yağma etmiş ve beraberinde binlerce ton pirinç götürmüştür. Bu saldırgan ordu, kauçuk plantasyonlarına zarar vererek ve ormanları yakarak Kamboçya ekonomisi- ni baltalamaya çalışmaktadır. Vietnam'ın saldırgan ordu- su, halkı, çocukları ve ihtiyarları taramıştır. Tiyö-Ki (*) ve Güney Kore'nin paralı askerleri gibi, hatta onlardan beter bir şekilde, halkın evlerini yakmış, büyük ve küçük baş hayvanlarını, kümes hayvanlarını ve mallarını çalmış, kadınların ırzına geçmiş ve ardından da öldürmüştür. Demokratik Kamboçya ve Kamboçya halkına karşı bugün en barbar saldırılar yapılmakta ve bu, çok sayıda kayba yol açmaktadır. Vietnam'ın saldırgan ordusu yüzündeki örtüyü atmış, Demokratik Kamboçya'ya ve masum Kamboçya halkına karşı silahlı ve saldırgan tabi- atını göstermiştir. Bütün bu canice eylemler, Kamboçya toprakları üzerindeki çok sayıda delil ve şahitle ispatlan- mıştır. Kamboçya halkı, bu tür faaliyetlere göz yumamaz. Kamboçya halkı, topraklarını ihlal etmeye gelen saldırgan birliklere karşı koydu ve onları birbiri ardından bozgun- lara uğratarak geri püskürttü.

(*) Tiyö-Ki: Van Tiyö ve Kao Ki, eski Güney Vietnam'da- ki Amerikan kuklası yönetimin şefleri.

KAMBOÇYA TOPRAKLARINA VİETNAMLILARI YERLEŞTİRMEYE ÇALIŞIYORLAR

2. Demokratik Kamboçya topraklarına ve masum Kam- boçya halkına karşı istila, saldırı, yıkım ve yağma eylem- lerinde bulunan Vietnam ordusunu buna iten sebepler nedir?

Çok sayıda açık delillere ve Vietnam stratejik siyaseti- nin ana ilkelerine bakılırsa şunlardır:

* Dolaysız neden: Kendi ülkesindeki yiyecek kıtlığına bir çare bulmak amacıyla Kamboçya halkının pirincini, büyük ve küçük baş hayvanlarını ve kümes hayvanlarını yağmalamak. Vietnam, ordusunu eğitmek için şu slogan- ları kullanıyor: "Eğer Kamboçya'yla savaşmazsan açlık- tan ölürsün; eğer Kamboçya'ya gidip onun pirincini alırsan yaşama şansına kavuşursun!" Saldırgan Vietnam ordusu, Kamboçya'nın barış içinde yaşamasını, Kamboç- ya halkının hayat seviyesini yükseltmesini, kendi gücüne güvenerek egemenlik ve tam bağımsızlık içinde Kamboç- ya'yı inşa etmesini engellemek istiyor. Vietnam, Kamboç- ya'yı yutmak amacıyla ekili tarlaları, köyleri ve koopera- tifleri ortadan kaldırıyor.

* Ana neden: Vietnam'ın uzun zamandan beri tespit ettiği stratejik hedefi biran önce gerçekleştirmek istemesi. Yani Kamboçya'yı kendi hakimiyeti altında bir "Hindiçi- ni Federasyonu"na sokmaya çalışması. Vietnam onlarca yıldan beri Kamboçya'yı böyle bir federasyona katılmaya zorlamaktadır. O, daima baskı ve zora başvurmakta, kış- kırtıcı faaliyetler yürütmektedir. Vietnam, en fazla otuz yıl içersinde, her yıl 500 bin Vietnamlıyı Kamboçya'ya yerleştirerek, en sonunda Kamboçya'nın çoğunluğunu Vietıamlılaştırmayı amaçlamaktadır.

KAMBOÇYA TOPRAKLARINDA İKTİDAR V ORDU KURMAYA KALKIŞTILAR

3. Vietnam'ın bu eylemleri karşısında iyi komşu ilişkileri ve gerçek dostluk içinde yaşama arzusunu t yan Kamboçya sağ duyulu tavrını korudu. Vietnam'la yanışma için çalıştı. Aynı zamanda Kamboçya, bağım lığına, egemenliğine, kendi gücüne güvenme tutumuna kının saygınlığına ve erdemine daima sıkı sıkıya b kaldı. Kamboçya'nın bu doğru tutumuna rağmen, V nam çok sayıda kışkırtıcı tertiplere girişti ve canice eyl lerde bulundu. Örneğin, Kambçoya Komünist Partis yıkmak ve kendine bağlı yeni bir parti kurmak için avuç hain Kamboçyalıyı örgütledi. 1965'den ve özelli 18 Mart 1970'deki hükümet darbesinden bu yana Vietr birlikleri, Kamboçya topraklarına sığınmak ve yerleşı için çeşitli girişimlerde bulundular. Fakat, bu arada K boçya toprakları üzerinde, Kamboçya ordusundan ayrı ordu ve kendilerinin aleti bir devlet iktidarı kurmak i serserileri gizlice örgütlediler. Bu serserileri Kambo Komünist Partisi'nin önderliği altındaki devrimci K boçya iktidarına karşı Vietnam'ın güçleri olarak kul dılar. Devrimci Kamboçya ordusuna saldırmak, onu mek ve parçalamak için bu unsurlardan yararland 17 Nisan 1975'de tam ve kesin zafere kavuşmam Vietnam'ın planlarını da bozguna uğrattık. Bununla likte Vietnam, Kamboçya'nın kurtuluşundan he sonra, bize ait olan Koh Vay adasına saldırdı. Viet Ordusu Demokratik Kamboçya'yı sınırları boyu topa tutarak işgal etti. Rattanaziki ve Mondulkizi'nin ve güney batı bölgelerine yerleşti. Gerçekte bütün bu ler Kamboçya'ya aittir. Bu bölgeler Güney Vietnar barınacak bir yeri olmayan mülteciler için Viet ordusunun oturma izni talep etmesi üzerine or verilmiştir. Ancak bu kadar nankör olunabilinir!

Vietnam, Fransız sömürgecilerine verilen mücadele bu yana, kadrolarının kafasına Kamboçya'nın bir " diçini Federasyonu"na kesinlikle katılması gerektiği f ni sokmuştur. Vietnam bu amaçla, Demokratik Kamb ya rejimini yıkmak için canice bir darbe girişiminde lundu. Vietnam, Demokratik Kamboçya'nın dostlul

Kamboçya halkının devrimci ordusunun savaşçıları

kıtadaki dostlara ve dünya kamuoyuna bildirisi"

PNOM PEN, 31 ARALIK 1977

...boçya, ...saldırısını ...cektir"

...r da dolaysız saldırganlardır"

KAMBOÇYA KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ POL POT YOLDAŞ

...ına karşı giriştiği saldırı devam ediyor. ...Sekreteri Kurt Vadheim'e bir mesaj gön... ...nam ile Kamboçya arasındaki sorunlara ...ümeti, ülkesinin büyük bir gücün elinden ...boyunduruğu altına girmek istemediğini ...unun danışman kisvesi altında yabancı ...kratik Kamboçya Hükümetinin, Vietnam' ...utumunu açıklayan 31 Aralık 1977 tarihli

...anışma tutumunu onun kendisinden korktuğuna yoru... ...du. O, Demokratik Kamboçya'ya karşı çeşitli yıldırma ...nevraları ve tehditlerden başka birşey düşünmüyordu.

ÇEŞİTLİ YALANLARLA DÜNYA KAMUOYUNU YANILTMAYA ÇALIŞTILAR

4. 1975, 1976 ve 1977 yıllarında Vietnam, Demokratik ...mboçya'nın kendisine karşı provakasyon yaptığı ve ...lında bulunduğu fikrini işleyerek, uluslararası alanda ...emize kara çalmaya çalıştı. Vietnam, etraflıca tasarlan... bir plan yürüttü. O, ülkemize yaptığı silahlı saldırı... kamuoyu yaratmaya, kamuoyunu yanıltmaya ve ...mboçya'yı tec...it etmeye çabaladı.

...GÖRÜŞME ÖNERİLERİNİ REDDETTİLER

5. Demokratik Kamboçya, iki ülke arasındaki sorunlara ...tluk anlayışı içinde çözümler bulmayı tek yol olarak ...ünmektedir. 1975 Haziranında Kamboçya'nın önünde ...çok ciddi ve çok yönlü sorun varken Kamboçya Ko... ...nist Partisi Sekreteri, Sekreter Yardımcısı ve dışişleriy... ...görevli Başbakan Yardımcısı yoldaşlar bir heyetle ...aber Hanoi'ye gitti. Amacımız Vietnam'la olan sınır ...ınlarına bir çözüm bulmaktı. 1966'da Kamboçya hü... ...netiyle, Güney Vietnam Milli Kurtuluş Cephesi karşı... ...olarak ülkelerinin bağımsızlık, egemenlik ve toprak ...ünlüğüne saygı gösterme, birbirlerinin içişlerine karış... ...ma, saldırmazlık ve eşitlik temelinde bir anlaşma im... ...ımışlardı. Biz bunun yenilenmesini önerdik. Ne var ki ...tnam tarafı bu iyiniyetli önerileri dikkate almadı. ...ta bundan söz bile etmedi. 1976 Mayısında Kamboçya ...ümeti Vietnam tarafını görüşmelere başlamak ama... ...a Pnom Pen'e davet etti. Vietnam tarafı Kamboçya'ya ...li, fakat Kamboçya'nın yalvarışı sonucu lütfen gelmiş ...bir tavır aldı. Oysa iyiniyet ve dostluk anlayışıyla ha... ...et eden Kamboçya tarafı Kamboçya'nın toprağı ...n Fransız sömürgecilerinin çekip aldığı ve Koçinçin (*) ...altında kendi sömürgesi haline getirdiği bölgedeki Koh ...n Krom'a ilişkin eski dosyaları açmadı. Tam tersine ...tnam tarafı Kamboçya denizlerinin büyük bir kısmını ...ık etmek için projeler öne sürdü. Kamboçya-Vietnam ...ırını ve özellikle deniz sınırını gözden geçirmeye ça... ...ı. Vietnam heyeti, Kamboçya'yla Vietnam arasında ...let sınırı olarak 1966'da resmen tanınan deniz sınırını ...ünüyle reddetti. Buna bahane olarak da bu kararı ...nerika'yla savaşın ihtiyaçlarını gözönüne alarak ver... ...ini gösterdi.

Vietnam tarafı 1977 haziranında bir yandan kışkırtma ...saldırı eylemlerine devam ederken öte yandan da ...mboçya'nın uyanıklığını köreltmek ve onu aniden ...al etmek amacıyla sözümona sınır görüşmelerinde bu... ...mak önerileri yapıyordu. Kamboçya tarafı yine de ...tnam'a sorunların görüşmeler yoluyla çözülmesi il... ...inden yana olduğunu söyledi. Ama, iki ülkenin de ...arlarına uygun olan ve iyi sonuçlara ulaşabilecek gö... ...melerin ve karşılıklı yumuşama ve güven havasının ...atılabilmesi için Vietnam'ın Kamboçya'ya karşı ...türlü saldırı eylemine son vermesini önerdi. Ama ...tnam tarafı Kamboçya'nın iyiniyetini görmezlikten ...li. Daha da kötüsü, saldırgan Vietnam ordusu eylem... ...devam etti ve bunu günümüzde büyük boyutlara ula... ...ı sistemli bir saldırı ve işgal haline getirdi. Uluslararası hukuku, her türlü ahlak kuralını ve dünya kamuoyunu hiçe saydı. Tıpkı Hitler'in 1939'da Çekoslavakya'yı işgal ettiği şekilde, Güneydoğu Asya'da bir "büyük devlet" gibi hareket etti. Ne var ki şanlı bir kahramanlık geleneğine sahip olan Devrimci Kamboçya ordusu Vietnam ordusunun saldırganlığını, 1975'den beri her seferinde yaptığı gibi püskürtmeye kararlıdır.

(*) Koçinçin: Vietnam Fransız sömürgesiyken Güney Vietnam'a verilen ad.

ELÇİLERİNİ GERİ ÇEKTİLER

6. 1977'de Demokratik Kamboçya'daki Vietnam Büyükelçisi, işlerini bir maslahatgüzara devrederek ülkesine geri döndü. Demokratik Kamboçya ise bütün iyi niyetiyle Hanoi'de Büyükelçi bulundurmaya devam etti. Çünkü Kamboçya, sınır sorunlarının, dostluk anlayışı içinde ve bağımsızlığa, egemenliğe ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygı temelinde çözülmesi arzusundadır.

KAMBOÇYA DÜNYA HALKLARININ DESTEĞİYLE SALDIRGANLARI ALTEDECEKTİR

7. Yukarıda saydığımız bütün bu nedenlerle ve Kamboçya halkının ve Devrimci Ordusunun, saldırgan ve işgalci Vietnam Ordusunun zalim ve vahşi işgaline karşı çıkmak zorunda kalması üzerine, Nuon Chea Yoldaşın başkanlığında, 25 Aralık 1977 günü toplanan Demokratik Kamboçya Hükümeti, Kamboçya Halk Temsilciler Meclisi Daimi Komitesi'nin görüş birliğiyle, Demokratik Kamboçya'nın uzak yakın bütün dostlarına ve dünya kamuyuna, "Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti" ordusunun Demokratik Kamboçya topraklarına karşı gerçekten fetihçi ve ilhakçı nitelikteki saldırısını açıklamak için bu bildiriyi yayınlama kararı aldı. Kamboçya halkı, bağımsız, egemen ve toprak bütünlüğüne sahip bir Kamboçya'da barış içinde şerefiyle yaşamayı yürekten istemektedir. Kamboçya halkının savunduğu dava, haklı bir davadır, çünkü Kamboçya halkı yeni haksızlıklara karşıdır, bağımlılığa ve köleliğe her ne pahasına olursa olsun karşı koyar. Demokratik Kamboçya Hükümeti, emperyalistler, gericiler, yayılmacılar ve onların yandaşları dışında, uzak yakın bütün dostlarının ve dünya kamuoyunun bağımsızlıktan ve adaletten yana olduğuna ve Kamboçya halkının bu haklı davasına destek olacaklarına inanmaktadır. Kamboçya halkı, saldırgan Vietnam ordusunun haksız saldırılarını mutlaka altedecektir.

Kamboçya halkı ülkesini barış içinde inşa etmek istiyor

VİETNAM ORDUSUNDAKİ YABANCILARI VE ONLARIN HÜKÜMETİNİ DOLAYSIZ SALDIRGANLAR OLARAK GÖRÜYORUZ

8. Vietnam'ın, Demokratik Kamboçya topraklarını 1977 yılındaki işgali sırasında, Vietnam ordusunda danışman, uzman, topçu ve zırhlı birlik komutanları olarak görev yapan yabancılar bulunmaktaydı. Bunlar hâlâ da Vietnam ordusundadırlar. Bu yabancılar sınır boylarında Vietnam ordusunun komuta kademelerinde görev aldılar. Vietnam ordusunun yerleştiği sınıra yakın bazı noktalarda Kamboçya topraklarına girdiler.

Demokratik Kamboçya Hükümeti, her hangi bir ülkede, o ülkenin egemenliğine saygı duymaları şartıyla, başka bir hükümetin emrindeki yabancı kişilerin danışman ve ekonomik-kültürel-teknik-bilimsel uzman olarak bulunmaya hakları olduğu düşüncesindedir. Fakat eğer bu yabancılar, uzman, danışman ya da komutanlar, Demokratik Kamboçya'ya karşı saldırılara ve işgal eylemlerine katılırlarsa, Demokratik Kamboçya Hükümeti, onları ve onların hükümetini de dolaysız saldırganlar olarak görür.

Sonuç olarak, Demokratik Kamboçya Hükümeti, bu yabancı kişilere ve hükümetlere, Demokratik Kamboçya'ya karşı saldırı ve müdahale hareketlerine derhal son vermeleri için sert bir uyarıda bulunur: "Demokratik Kamboçya Hükümeti ve Kamboçya halkı sizinle hiç bir zaman mesele çıkarmak istemedi. Ne var ki bu davranışlarınızda ısrar ederseniz, bütün sorumluluk size ait olacaktır."

SİYASETİMİZ, BAĞIMSIZLIK, BARIŞ, TARAFSIZLIK VE BLOKSUZLUKTUR

9. Demokratik Kamboçya Hükümeti dış politikasına, Anayasa'sında tespit ettiği ilkelere sıkı sıkıya bağlıdır:

"Demokratik Kamboçya, ortak sınırı olan bütün ülkelerle ve dünyanın uzak yakın bütün ülkeleriyle iyi niyet ve yakın dostluk egemenlik ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygı temeli üzerinde ilişki kurmaya kararlıdır."

"Demokratik Kamboçya, bağımsızlık, barış, tarafsızlık ve bloksuzluk siyasetine sıkı sıkıya bağlıdır. Yabancı bir ülkenin kendi toprakları üzerinde askeri üs kurmasına hiç bir şekilde izin vermez; içişlerine herhangi bir yabancı müdahaleye kararlılıkla karşı çıkar, ister askeri, siyasi, kültürel, ekonomik, sosyal, diplomatik görünüm altında olsun, isterse sözümona insani biçimler altında olsun dışarıdan gelen her türlü sızma ve saldırı eylemiyle kararlılıkla mücadele eder."

"Demokratik Kamboçya, başka ülkelerin içişlerine hiç bir şekilde karışmaz. Bütün ülkelerin egemen ve hiç bir yabancı müdahale olmadan kendi kaderini kendisinin tayin etmesi ilkesine titizlikle saygı gösterir."

"Demokratik Kamboçya kararlılıkla büyük bloksuzlar ailesinin içinde yer alır."

"Demokratik Kamboçya, Asya'daki, Afrika'daki ve Latin Amerika'daki Üçüncü Dünya halklarıyla ve dünyadaki bütün barışsever ve adaletsever halklarla dayanışmasını geliştirmek için, emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni sömürgeciliğe karşı bağımsızlık, barış, dostluk, demokrasi, adalet ve dünyada gerçek bir ilerleme sağlamak için dayanışma ve desteği yoğunlaştırmak için elinden gelen çabayı gösterir."

İşte bizim kutsal ve değişmez tavrımız.

Pnom Pen, 31 Aralık 1977
DEMOKRATİK KAMBOÇYA HÜKÜMETİ

BİR HAFTA İÇİNDE YARIM MİLYONA YAKIN BAĞIŞ TOPLANDI

Bağış miktarı: 5 milyon 206

Geçen hafta içinde elimize ulaşan bağışlarla birlikte bugüne kadar toplanan bağışlar 5 milyon 206 bin 649 lirayı buldu. Son bir hafta içinde elimize geçen bağışlar da 461.143 lira tutuyor. Son hafta içinde gelen bağışların illere göre dağılımı şöyle:

İstanbul: 107.767, Ankara: 50.000, Kırıkkale: 800, Tunceli: 38.000, G.Antep-K.Maraş: 30.000, Pazarcık (K.Maraş): 800, Antalya: 1.255, Gazipaşa (Antalya): 21.090, Alanya (Antalya): 6.500, Isparta-Denizli: 23.855, Adana: 8.820, Ceyhan (Adana): 13.200, Mengen (Bolu): 12.000, Düzce (Bolu): 9.250, İzmir: 18.500, Hatay: 320, Samandağ (Hatay): 13.380, İskenderun (Hatav): 3.105, Harbiye (Hatay): 420, Bursa: 16.100, Malatya: 16.046, İçel: 7.700, Silifke (İçel): 4.865, Elazığ: 12.500, Divarbakır: 10.500, Trabzon: 6.275, Samsun: 5.765, Söke (Aydın): 2.000, Milas (Muğla): 1.500, Fethiye (Muğla): 500, Biga (Çanakkale): 3.500, Konya: 2.500, Kulu: 625, Zonguldak: 1.400, Kozlu (Zonguldak): 1.500, Edirne: 2.250, Yeşilova (Burdur): 1.000, Buca (Burdur): 710, Bozüyük (Bilecik): 1.200, Rize: 930, Tokat: 410, Turhal (Tokat): 500, Gölköy (Ordu): 710, Ağrı: 500, İskilip (Çorum): 475, Sivas: 240

Bugüne kadar gelen bağışların illere göre dağılımı şövle:

İSTANBUL	1.174.075
ANKARA	945.401
İZMİR-MANİSA	563.287
G.ANTEP-K.MARAŞ	234.682
TUNCELİ	110.000
ADANA	98.390
(Ceyhan: 21.600, Kadirli 4.050)	
BOLU	83.775
(Düzce: 69.415, Mengen: 12.000)	
TRABZON	80.570
BURSA	58.800
ANTALYA-GAZİPAŞA	56.345
İÇEL	55.915
(Tarsus: 19.000, Silifke: 16.765, Anamur: 1.800)	
ISPARTA-DENİZLİ	53.705
MALATYA	46.046
MUĞLA-AYDIN	45.050
DİYARBAKIR	41.500
ELAZIĞ	35.000
ZONGULDAK	28.560
(Devrek: 15.000, Karabük: 10.000)	
KONYA	26.975
(Cihanbeyli: 2.500, Karaman: 2.500)	
HATAY	24.925
(İskenderun: 7.865, Samandağ: 16.320)	
ÇANAKKALE	20.758
(Biga: 20.425)	
SİVAS	18.640
(Divriği: 13.400, Kangal: 1.500)	
SAMSUN	16.431
ORDU	16.150
(Akkuş: 5.020, Gölköy: 5.220, Ünye: 2.550, Fatsa: 2.415)	
ERZİNCAN	10.000
KOCAELİ	9.874
(Kandıra: 5.000)	
BALIKESİR	8.775
ESKİŞEHİR	6.750
KAYSERİ	6.000
(Yahyalı: 2.500)	
KARS	5.500
YOZGAT	4.840
EDİRNE	4.500
RİZE	3.230
İNEBOLU (Kastamonu)	3.200
AFYON	3.180
ÇORUM	2.825
(İskilip: 1.525)	
TOKAT	2.310
GAZİOĞLU KÖYÜ (Tekirdağ)	1.995
BURDUR	1.710
GİRESUN	1.505
BOZÜYÜK (Bilecik)	1.200
AMASYA	1.040
UŞAK	770
AĞRI	500
VAN	360
KIRKLARELİ	250
ESKİPAZAR (Çankırı)	250
ADAPAZARI	200
KÜTAHYA	100
YURT DIŞI	480.000
BAĞIŞLANAN EŞYA SATIŞINDAN	810.805
TOPLAM	5.206.649

FRANSA

FRANSA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ:

Kampanyayı destekliyoruz

Biz Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği Paris Şubesi olarak "HALKIN SESİ ve AYDINLIK" dergilerinin günlük gazete için başlattıkları bu kampanyayı olumlu görüp destekliyoruz.

Bizler çıkacak olan bu gazetenin siyasi çizgisini şu veya bu yönden ideolojik olarak eleştirmemize rağmen oligarşik diktatörlüğün azgın sömürü, faşist terör ve baskısını artırdığı bu dönemde halkın saflarında olacağına ve emekçilere hizmet edeceğine eminiz. Bu gazetenin, faşist saldırıların çoğaldığı ve sınıf savaşının keskinleştiği bu dönemde emperyalizme ve oligarşiye karşı vereceği mücadelede başarılar dileriz. Saygılarımızla.

Kahrolsun Faşizm!
Yaşasın devrimcilerin faşizme karşı eylem birliği!

F.T.Ö.B. Paris Şubesi

BİLECİK

BÜTÜN ÇALIŞMALARIMIZI KAMPANYAYA BAĞLI OLARAK YÜRÜTÜYORUZ

Günlük gazetenin çıkacağı haberini alır almaz bütün çalışmalarımızı gazetenin propagandasını yapmak ve bağış toplamak hedefine yönelttik. Bağış hedefimiz 6500 liradır. Kampanyaya bir sınır koymadık. Gazetemiz çıktığında da kampanyayı sürdüreceğiz. İlk elde topladığımız 1200 lirayı gönderiyoruz.

Bozüyük lü Devrimciler

ESKİŞEHİR

TSİP'Lİ 5 ARKADAŞ BAĞIŞ YAPTI VE SGB'DEN İSTİFA ETTİ

Belediye işçileri bağış kampanyasına kendi aralarında topladıkları 500 lira ile katıldılar. Ayrıca gazete çıkınca ilk müşterisi olacaklarını da söylediler. Gündüzler köyünden gençler topladıkları 200 lira ile kampanyaya katıldılar. TSİP paralelindeki SGB'ye üye olan 5 arkadaş gazetemize 255 lira bağışladıkları gibi SGB'den de istifa ettiler.

Eskişehir'den Devrimciler

ÇANAKKALE

BAĞIŞ İSTEDİĞİMİZ KÖYLÜLER MAKBUZ ALIP PARA TOPLADILAR

Günlük gazetemize bağış toplamak için Biga'ya bağlı Gerlengeç köyüne gittik. Köylüler bağış yaptıkları gibi bağış toplamak için bizden makbuz da istediler. Tekrar bu köye gittiğimizde köylüler gazetenin ne zaman çıkacağını sordular. Biz de köylülere günlük gazetenin çıkarılması için gerekli hazırlıkların henüz tamamlanmadığını söyleyip bağış kampanyasını canlandırmalarını istedik. Köylüler tekrar bağış toplamaya başladılar.

Biga .ı Devrimciler

ZONGULDAK

EN GENİŞ KİTLELERE YAYILIYORUZ

Günlük gazetemiz için bağış kampanyasını sürdürüyoruz. Yeni topladığımız 1500 lirayı gönderiyoruz. Kampanyayı en geniş kitlelere yaymaya çalışıyoruz.

Kozlu'dan Devrimciler

ERZİNCAN

KÖYLÜLER KURBAN DERİLERİNİ TOPLAYIP GAZETE İÇİN GÖNDERDİLER

Köylüler bağış kampanyasına yardımcı oluyorlar. Bizimle birlikte bağış topluyorlar. Molla, Kalecik, Yeniköy, Maksutuşağı ve Uluçınar köylüleri kurban derilerini toplayarak günlük gazeteye bağışladılar. Aynı şekilde merkezin Aydınlıkevler ve Yüzdoksan Evler mahallelerinde emekçi kadınlar kurban derilerini toplayarak gazeteye bağışladılar.

Erzincan lı Devrimciler

MALATYA

YOKSUL GECEKONDU HALKINDAN BİR GÜNDE 2 BİN LİRA TOPLADIK

Beydağı'nın eteğindeki yoksul halkın oturduğu gecekondulara bağış toplamaya gittik. 4 arkadaş 50 ev dolaşarak 2 bin lira topladık. Bağış istediğimiz bir ana "gerekirse çocuğumu bu yolda feda ederim" diyerek emekçilerin mücadele isteğini dile getirdi. Bir yaşlı öğretmen de devrimcileri her zaman evine beklediğini, bundan sonra da her konuda bizimle beraber olacağını belirtti.

Fırat Mahallesi Kanal Üstünden Devrimciler

AYDINLIK'I 27 GÜNDE 606 KİŞİ ZİYARET ETTİ

AYDINLIK'ın İstanbul'daki merkezini halkımızın ziyaretine açtığımız 19 Aralık gününden 14 Ocak gününe kadar gazetemizi 606 kişi ziyaret etti. Ziyaretçilerin çoğunluğunu işçiler ve öğrenciler meydana getiriyor. Bu 27 gün içinde 191 işçi ve 237 öğrenci AYDINLIK'ı gezmeye geldi. 30 memur; 27 ev kadını, emekli veya serbest meslek sahibi; 24 gazeteci, yazar; 19 öğretmen; 17 esnaf; 16 Profesör, asistan; diş hekimi, iktisatçı veya eczacı İstanbul Cağaloğlu'ndaki AYDINLIK bürosuna gelerek gazetemizle ilgili fikirlerini belirttiler, bize destek olduklarını gösterdiler. Sanatçılar da AYDINLIK'ı ziyaret ediyorlar. 14 ressam, karikatürist ve tiyatro sanatçısı gazete merkezimizi dolaştılar. 10 asker, 10 avukat ve 7 köylü de çalışmalarımızı izlediler. Ayrıca 2 sendikacı ve 5 işsiz arkadaş da ziyaretimize geldiler.

Ziyaretçilerimizin yaşlarının ve mesleklerinin çeşitliliği, AYDINLIK'ın halkın geniş kesimlerinde topladığı ilginin kanıtıdır. Bu ziyaretler gazete personeline kuvvet veriyor. Halkımızın gazetemizle ilgili eleştiri ve önerileri daha iyi bir AYDINLIK çıkarabilmemiz için bize yardımcı oluyor.

BÜRO MALZEMESİ VE YİYECEK YARDIMLARI DEVAM EDİYOR

140. sayımızda yaptığımız çağrıdan sonra halkımız yurdun dört bir yanından gazetemize büro malzemeleri ve yiyecek maddeleri bağışlamaya başladı. Bu sırada İstanbul'dan fotoğraf makinaları, hesap makinası, masalar, adaptör, çeşitli kırtasiye malzemeleri, dürbün, çeşitli giyim eşyaları, aygazlı soba, agrandizör, kitaplık, çeşitli karanlık oda malzemeleri, tersane işçilerinden soğan, patates, yoğurt, yağ ve makarna, Paşabahçe işçilerinden su bardağı bağışlandı. Ankara'dan gene fotoğraf makinaları, film göstericisi, hassas terazi, teyp, radyo ve slayt makinası bağışı aldık. Bursa'dan da devrimciler koltuk, sehpa ve radyo ile çağrımıza cevap verdiler. Ayrıca yurt dışından renkli film, şablon, pozometre, rapido, selobant ve kulaklık bağışlandı. İzmir'den de bir film göstericisi bağışlandı.

Halkımız gazetemizin inşasında da yardıma koşuyor. Marangozlar, elektrikçiler, anahtarcılar, sıvacı ve boyacılar, camcı ve kaynakçılar inşa faaliyetimize katkıda bulunuyorlar. AYDINLIK'a gösterdiği sıcak ilgiden dolayı halkımıza teşekkür eder, gazetemize yaptığı desteğin devamını dileriz.

nakit olarak bin !

GÜNLÜK GAZETE İÇİN BAĞIŞ ADRESİMİZ

Leyla Yurdakul
İş Bankası Cağaloğlu Şubesi
Hesap No:6137Y
İSTANBUL

Bir okuyucumuzun gönderdiği karikatür

HATAY

KAMPANYAYI İSKENDERUN DEMİR-ÇELİK'TE DE SÜRDÜRÜYORUZ

Revizyonizme ve faşizme karşı mücadelemize güç katacak olan günlük gazetemiz için bağış kampanyasını İskenderun Demir-Çelik Fabrikasında da yürütüyoruz. Fabrikadaki faşist baskılara rağmen gazetemizi işçi arkadaşlara anlatıyoruz. Şimdiye kadar 3 bin 60 lira bağış topladık. Kampanyayı bütün işçi arkadaşlara yaymaya çalışıyoruz. Bundan sonra Demir-Çelik işçileri olarak Rus sosyal-emperyalizminin fabrikamızdaki sömürüsünü belgeleyen bilgileri AYDINLIK'a yazacağız.

İskenderun'dan Bir Grup Demir-Çelik İşçisi

MERSİN

FABRİKADAKİ 500 İŞÇİNİN HEPSİ KAMPANYAYA KATILDI

Bizler Mersin Gimsa Çimento Fabrikası işçileri olarak dergimiz HALKIN SESİ'nin devrimci bir günlük gazetenin yayınlanması amacıyla başlattığı kampanyayı vargücümüzle destekliyoruz. İşyerimizde ücretlerimiz son derece düşük olduğu ve yeni bir toplu sözleşme döneminde olduğumuz halde fabrikadaki 500 işçi hemen hepsi kampanyaya katıldı. Bugüne kadar topladığımız bağış 10.155 liradır. Bunun 3.750 lirasını daha önce yollamıştık. İkramiyelerin dağıtıldığı gün topladığımız 7.685 lirayı da gönderiyoruz.

Gimsa Çimento Fabrikası İşçileri

NİĞDE

YİYECEK PARAMIZI GAZETE İÇİN GÖNDERİYORUZ

Biz de üç arkadaş AYDINLIK'a 1.750 lira bağışta bulunuyoruz. Biz bu parayla yediğimiz hapisane karavanasına ilave olarak bazı gıda maddeleri satın alacaktık. Bu durumda yalnız karavanayla idare ederek bugünün en devrimci görevi olan AYDINLIK'ın çıkarılması mücadelesine katkıda bulunmak istiyoruz. Mektupla bütün akraba, eş ve dostumuzdan kampanyaya bağışta bulunmalarını istedik. AYDINLIK'ın çıkmasını dört gözle bekliyoruz.

Kapalı Cezaevinden Üç Tutuklu

KOCAELİ

BİR MESS GREVCİSİ CEBİNDEKİ SON PARAYI DA BİZE VERDİ

Kahvelerde bağış topluyorduk. Bir işçi cebinden yırtık bir on lira çıkararak "bunu al, başka param yok" dedi ve şunları anlattı: "Arçelik'te işçiyim. MESS grevindeyiz. Maden-İş bu ay bize 52 günde 1000 lira verdi. Elimde son bir on lira kalmıştı. Onu da dün gece çocuklar 'senin di, benim di' derken yırttılar. Bu parayı da belki işe yarar diye tutuyordum. Onu da gazeteye veriyorum."

Gebze li Devrimciler

ANTALYA

KADINLAR BAĞIŞ KAMPANYASINA CANDAN DESTEK OLUYORLAR

Gazipaşa'lı kadınlar kampanyaya candan destek oldular. Öğretmen ve memurlar maaşlarını verdiler. Bir kadın arkadaş bir maaşını verdiği gibi kendisine ailesinin hediyesi olan bir gümüş çerçeve ile, ipekli bir sehpa örtüsünü de verdi. Ayrıca kadın arkadaşlar yazma işleyerek de kampanyaya katıldılar. Yazmaları satan dükkan sahibine ne için aldıklarını anlatıp sermayesine satın aldılar. Boncukları da kendi paralarıyla alıp yazmaları işlemeye başladılar. Bu çalışmaya 15 kadın katıldı. İşlenen 21 yazmayı gönderiyoruz.

Gazipaşa lı Devrimciler

GAZİANTEP

H.YOLU'NDAYKEN "SEN DEVRİMCİLİKTEN ANLAMAZSIN" DİYE KÜÇÜMSEDİĞİM ANAM KAMPANYAYA KATILDI

Dört kişi bir günde 8-9 kahveden 1400 lira topladık. Bir kahvede oturan üç çıraktan bağış istediğimizde toplam 10 lira 50 kuruş olan paralarının 3 lirasını çay parası olarak ayırıp kalan 750 kuruşlarını bağışladılar. H.Yolu'ndayken "Sen devrimcilikten ne anlarsın" diye küçümsediğim anama da gazete meselesini açtım. 20 lira bağış yapacağını söyledi. Ortaokuldaki kardeşim biriktirdiği 50 lirasını verdi. Üçlü Blokun etkisindeki arkadaşlar da bağış yaparken bazı oportünist şefler "Tercüman'ı oku, AYDINLIK'ı okuma" diye söylenti yayıyorlar. Kitleler kampanyamıza katılarak onlara gereken cevabı veriyor.

Gaziantep'ten Bir Devrimci

KAHRAMANMARAŞ

GAZETEMİZ İÇİN BAŞAK TOPLADIK

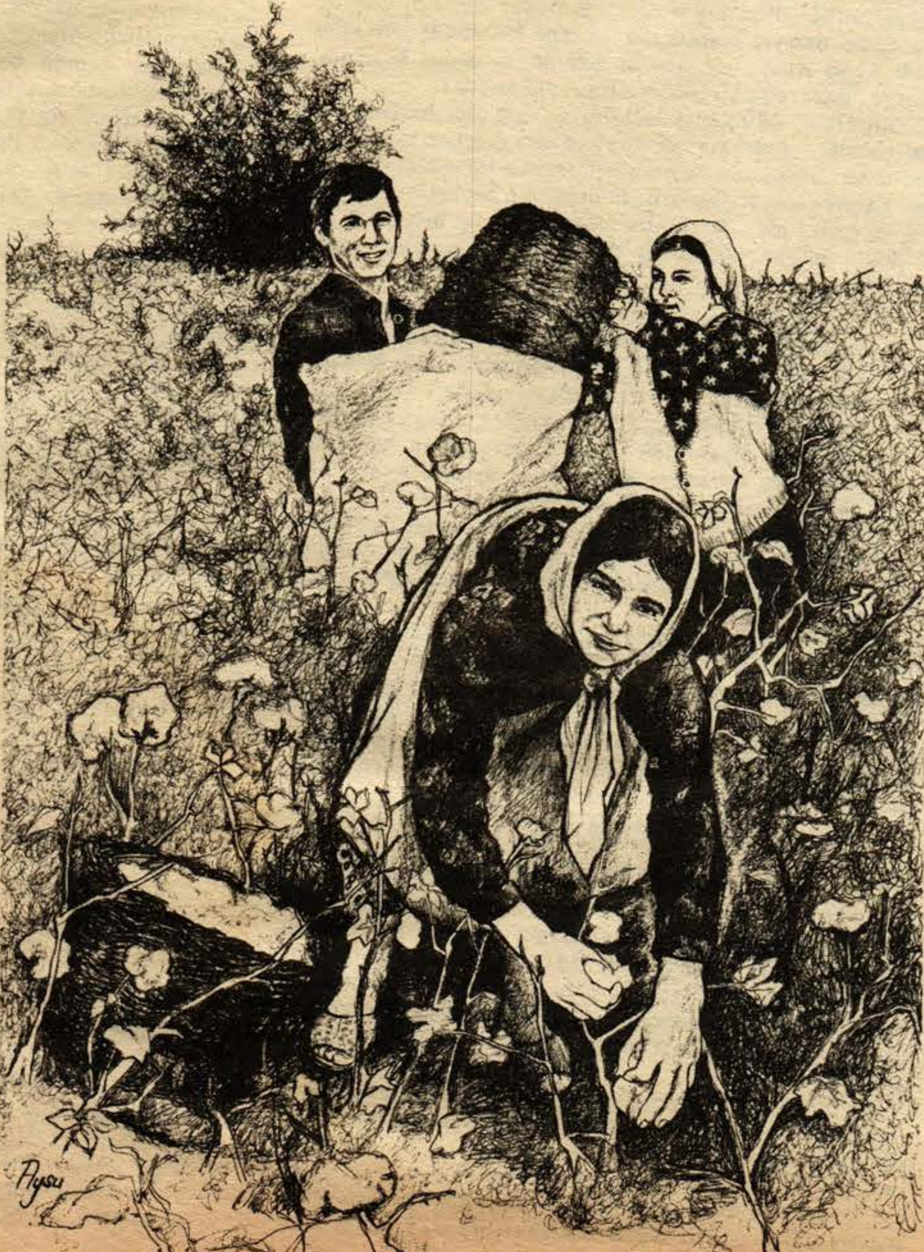
Günlük gazetemizin çıkacağı haberini sevinçle karşılıyoruz. Çünkü gazetemizin biz kadınların kurtuluş mücadelesine ışık tutacağına inanıyoruz. Bağış kampanyasına başak toplayarak elde ettiğimiz 800 lirayı gönderiyoruz.

Pazarcık'ın Sakızlıhüyük Köyünden İki Kadın

TOPLADIĞIMIZ PAMUĞUN PARASINI GÖNDERİYORUZ

Devrimci bir gazetenin çıkacağını duyunca çok sevindik. İlk iş olarak özellikle kız arkadaşların çoğunlukta olduğu bir grup kurarak kilo hesabına pamuk toplamaya gittik. 1100 liralık pamuk toplama parası ve 500 liralık başak pamuk parasını gönderiyoruz. Bu coşkulu havanın etkisinde kalan bir çoban arkadaşımız günlerdir biriktirdiği 50 lirasını gazeteye bağışladı.

Pazarcık'ın Kelibişler Köylüleri

BURSA

İKD'Lİ BİR KADIN BAĞIŞ YAPTI

Kampanya sırasında parlak fedakarlık örnekleri ile karşılaştık. Kuzguncuk mahallesinde kocası askerden yeni gelen bir kadın, başka paraları olmadığı halde yanındaki 8,5 lirasını bağışladı. Yüksek İslam Enstitüsünde okuyan bir öğrenci önce sağcı olduğunu ve bağış yapmayacağını söylediği halde, gazetemizin niteliğini anlatınca bize hak verdi ve bağışta bulundu. İki su tesisatçısı toplam 1000 lira bağış yaptılar. İKD sempatizanı bir kadın derneklerinde yapılan tek işin AYDINLIK düşmanlığı olduğunu söyleyip, buna karşı çıktığını açıkladı ve bağış yaptı. Bir tüccar bizim mücadele azmimizden etkilendiğini söyleyerek 500 lira para ve üzerindeki parkayı verdi.

Bursa lı Devrimciler

DÜZELTME

AYDINLIK Gazetesi Ankara Bürosunun geçen hafta yayınladığımız telefon numarası yanlıştır. Düzeltir, özür dileriz.

ANKARA BÜROSUNUN TELEFONU: 25 38 69

İşte Rusların "yardım"

İSKENDERUN DEMİR-ÇELİK

AYDINLIK ARAŞTIRMA GRUBU

1977'nin son günlerinde Sovyet sosyal-emperyalistleriyle bir anlaşma imzalanmıştı. Bu anlaşma ile 22 yeni proje üzerinde mutabakata varılmış ve 5 projenin anlaşması kesinleşmişti. Kesinleşen anlaşmalardan biri de, daha önce kapasitesi 1 milyon ton çelik üretiminden 2 milyon tona çıkarılan İskenderun Demir-Çelik Tesislerinin kapasitesinin bu sefer 2 milyon tondan 6 milyon tona çıkarılmasıyla ilgiliydi.

Aşağıdaki incelemeden de görüleceği gibi, İSDEMİR'in kapasitesinin artırılması yurdumuzun yararına değil zararına olacaktır. Bunun sebebi, Sovyet kredisinin sömürücü, yağmacı niteliği ve tesislerin teknolojisinin yurdumuzun şartlarına uygun olmamasıdır. Tesisler daha şimdiden ekonomimiz üzerinde ağır bir yük haline gelmiştir. Tesislerin genişletilmesi bu yükü birkaç misli artıracaktır.

İSDEMİR, Rusya ile Türkiye arasında 25 Mart 1967 yılında imzalanan Çerçeve Antlaşma ile kuruldu. Bu yıllarda AP iktidarının işbirlikçi siyasetleri sonucu ekonomimiz ağır bir buhran içindeydi. Kıbrıs meselesi yine gündemdeydi. Rusya, Türkiye'nin içinde bulunduğu zor şartlardan yararlanarak yurdumuza sızma çabalarına girişti. Sosyal-emperyalistler 200 milyon dolarlık yatırım kredisiyle ortaya çıktılar. Bu anlaşmaya göre yedi tesis kurulacaktı. Bunlardan birisi de İSDEMİR'di.

Rusya, İSDEMİR'in makina ve teçhizat ihtiyacını karşılamak için 100 milyon dolar kredi verecekti. Bu kredi ile, tesislerin makina ve teçhizatı Rusya'dan alınacaktı. Rusların yaptıkları projelere göre, tesisler en geç 1974 yılı ortalarında tam kapasiteyle (yani üç yüksek fırın birden) çalışmaya başlayacaktı. 1975 yılında ise fabrika mamul çelik üretecekti. Oysa 1977 yılının sonuna gelindiğinde, 100 milyon dolarlık borç 600 milyon doları bulmuş, fabrikanın üç yüksek fırınından sadece bir tanesi işletmeye açılabilmiştir. Mamul çelik üretimine ise, 1975 yılında değil, ancak 1976'da başlanmış, daha da kötüsü, 1 milyon ton çelik üretmesi gereken tesislerden 1977 yılında ancak 300 bin ton ürün alınabilmiştir.

TABLO 1, fabrikanın üretim seviyesi hakkında bilgi vermektedir. Tablodan da görüleceği gibi, İSDEMİR'de 1977 yılında bile planlanan çelik üretiminin ancak yüzde 30'u gerçekleşmiştir. TABLO 2'de ise, demir üretmek için tesislerin ihtiyacı olan kok kömürünü karşılamak üzere kurulan Kok Fabrikasındaki üretim incelenmektedir. Bu fabrikada durum daha da vahimdir. Kok üretiminde planlananın ancak yüzde 12,7'si, kok tozu üretimde ise ancak yüzde 2,1'i gerçekleşmiştir.

TABLO 1

İSDEMİR ÇELİK ÜRETİMİ

Yıl	Üretimi planlanan miktar (Ton)	Üretilen miktar (Ton)	Gerçekleşme oranı (%)
1975	1,0 milyon	0	0
1976	1,0 milyon	200 bin	20
1977	1,0 milyon	303 bin	30

Kaynak: Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Demir-Çelik Raporu Özeti (İKA)
40 Yılda Türkiye Demir-Çelik Sanayii, S.28

TABLO 2

İSDEMİR KOK VE KOK TOZU ÜRETİMİ

Yıl	Ürün	Üretimi Planlanan Miktar	Üretilen Miktar	Gerçekleşme Oranı
		(Ton)	(Ton)	(%)
1975	kok	495,000	62,904	12,7
1975	kok tozu	101,200	2,159	2,1

Kaynak: İSDEMİR Faaliyet Raporu- 1975 (Yayınlanmamış)

Bu rakamlar, İSDEMİR'in yayınlanmaya cesaret edilemeyen faaliyet raporundan alınmıştır. Halktan gizlenmeye çalışılan bu tablo, İSDEMİR'in vahim durumunu bütün çıplaklığıyla gözler önüne sermektedir.

Ancak İSDEMİR'in ekonomimizde açtığı yara, bu zararlarla ölçülemeyecek kadar derindir. Bunun sebebi, Rus kredilerinin ağır sömürücü karakteridir.

4,5 MİLYAR DEDİKLERİ TESİSLER, 9 MİLYARA ÇIKTI

Ruslar, 1 milyon ton kapasiteli İSDEMİR'in 4,5 milyar liraya mal olacağını söylemişlerdi. Yani üç fırın birden çalıştığında, fabrika bir yılda 1 milyon ton çelik üretecekti. Bunun için 100 milyon dolar (o tarihte yaklaşık 1 milyar lira) kredi vereceklerdi. Bugün tesisler daha tamamen üretime geçmeden, maliyeti 9 milyar lirayı geçti. Rusya'nın 1 milyon tonluk bölüm için verdiği krediler ise 256 milyon doları (bugünkü kurla yaklaşık 5 milyar lira) buldu.(1) Yani tesisler Rusların hesaplarının iki misline maloldu.

İSDEMİR'in yapılmasının kararlaştırıldığı günlerde, iki milyon ton kapasiteli bir demir-çelik fabrikasının dünya piyasasındaki ortalama maliyeti 9 milyar lira civarındaydı. Bu kadar parayla o şartlarda iki tane İSDEMİR kurulabilirdi. Oysa Rusya bir tanesini bile doğru dürüst kurmadı. Rusya, Türkiye'yi bu yükün altına nasıl soktu?

Öncelikle, fabrikanın inşasını ve üretimin başlamasını baltaladılar. Anlaşma gereği vermeleri gereken makina ve teçhizatı zamanında ve istenilen sıraya göre teslim etmediler. Fabrika inşaatı, bir türlü ilerlemeyen bir beton ve çelik yığını halini aldı. Bu husus resmi rapor ve belgelerle de ifadesini bulmuştur. 1975 yılına ait bir raporda şöyle deniyor:

> **"...SSCB kredisiden istifade edilmek suretiyle Ana Mukavele imza tarihinden (10 Ekim 1969) itibaren 58 ayda (en geç 30.6.1974) tamamlanması gereken malzeme sevkiyatı tamamlanmamıştır. Sevkiyatın bitme tarihini çok geride bırakmamıza rağmen halen gelmemiş malzemeler mevcuttur. Ayrıca malzeme sevkiyatı, malzeme kullanılması sırasına uygun bir akışta olmamıştır. Montaj düzenine göre daha önce kullanılması gereken mamul malzemelerin daha geç kullanılacak mamul malzemeden sonra gelmesi de inşaat ve montajda aksamalara ve gecikmelere yol açmıştır."**

Rusya, bilerek yaptığı bu geciktirme ve aksatmalarla, üzerimize yıktığı borç yükünü alabildiğine arttırdı. Onların bu baltalamaları yüzünden, daha İSDEMİR faaliyete geçmeden borç yükümüz söylediklerinin iki mislini buldu. Rusya'nın çeşitli hile ve tertiplerle niçin bizi daha fazla borçlandırmak istedikleri, kredi şartlarını incelediğimiz zaman açıkça ortaya çıkmaktadır.

ALTIN ESASINA BAĞLI BORÇ, NASIL KENDİ KENDİNE ARTIYOR?

Rusya'dan alınan krediler altın esasına bağlıdır. Verilen borç, doların altın karşısındaki değerine göre altına çevrilmektedir. 1967 yılında Rusya ile imzalanan Ödeme Şartlarına Dair Anlaşmaya göre, doların altın değerinde bir düşme olunca borcumuz da kendiliğinden artmaktadır. (2) Bu tefecilik İSDEMİR için alınan kredilerde nasıl işledi?

1972 ve 1973 yıllarında ABD dolarının değeri iki defa düşürüldü. Altının ABD doları karşısında değeri de yükseldi. Altın değerindeki bu artış bizim Rusya'ya olan borcumuza da aynı oranda yansıdı. TABLO 3'de, doların altın karşısında değerinin düşmesi yüzünden borca kendiliğinden eklenen 24 milyon dolarlık (480 milyon lira) ilave borç yükü gösterilmiştir. Hesapta olmayan bu 24 milyon dolarlık artış, Türkiye'nin sosyal-emperyalistler tarafından bir kere daha soyulması demektir. Üstelik, bu ilave borçtan doğan yeni faiz yükleri de hesaba dahil değildir.

TABLO 3

I. İSDEMİR YATIRIMINDAKİ RUS KREDİLERİNİN MALİYETİ

Anlaşma Tarih ve Adı	Açılan Kredi .... (Dolar)	Altına Bağlılıktan Doğan Borç Artışı (*) (Dolar)	Faiz Dışında Borç Toplamı (Dolar)
Mühendislik Proje 25.3.1967	2.700.000		2.700.000
İSDEMİR (I) 25.3.1967	97.600.000	15.460.000	113.060.000
Özel Takas Anlaşması 10.10.1969	45.400.000	925.765	46.325.765
Ek Kredi 10.10.1969	113.700.000	7.653.050	121.353.050
Teknik Hizmet 10.10.1969	6.300.000	-	6.300.000
Kullanılmayan Krediler	-9.000.000	-	9.000.000
TOPLAM	256.700.000	24.038.816	280.738.815

(*): Doların değerinin düşürülmesiyle, borcumuzda meydana gelen artış, ödenmemiş borç taksitlerimizi de etkilemiştir.

Önümüzdeki yıllarda doların tekrar değer kaybetmesi halinde borcumuzun ne kadar artacağını söylemek, bugünden imkansızdır. Amerikan emperyalizminin buhranı yüzünden doların altın karşısında sürekli olarak değer kaybettiğini düşünürsek, önümüzdeki yıllarda Rusya'ya olan borcumuz kendiliğinden artıp duracaktır. Bunun sonucunda borcumuzun ödenmesi bir türlü bitmeyecektir.

Bu yol, aslında borcun üzerine sürekli olarak yeni faizlerin bindirilmesinden başka bir şey değildir. Zaten borcun karşılığında yüzde 2,5 faiz ödenmektedir. Fakat, altın esası yüzünden borcumuz da bir yandan sürekli artmaktadır. Bu artış yüzünden ödeyeceğimiz faiz miktarı da çoğalmaktadır. İSDEMİR'in gerek 1 milyon tonluk ilk bölümü ve gerekse 2 milyon tona genişletilmesi için şimdiye kadar alınan 530 milyon dolarlık borç, 7 yıl içinde altın fiatının dolar karşısında yükselmesi yüzünden 39 milyon dolar artmıştır. Bu rakam, Tablo 3 ve 4'deki altına bağımlılıktan doğan borç artışlarının toplamıdır. Bu ilave borç faizlerde de 952 bin dolara yakın bir artış ortaya çıkarmıştır. Bu ilave yük, 1969'dan bu yana geçen 7 yıl içinde yüzde 14 oranında bir faiz miktarı, yani yıl başına yüzde 2'lik ek faiz demektir. Yani, Türkiye'nin borcu karşılığında her yıl ödeyeceği faiz miktarı yüzde 2,5'dan yüzde 4,5'a çıkmaktadır. Gerçekte Rus kredilerinin faizi yüzde 2,5 değil, en iyimser bir hesapla yüzde 4,5'un üzerindedir. İşte, Rusya böylesine gözü dönmüş bir tefecidir.

BORÇ ÖDEMELERİ DAHA MALZEMELER GELMEDEN BAŞLIYOR

Rusların sömürüsü bu kadarla kalmamaktadır. Rus kredilerinin ödeme şartları son derece ağırdır. 1967 yılında Rusya ile yapılan Ödeme Şartlarına Dair Anlaşmanın 7. maddesine göre, borçların taksitleri ve faizler şu şekilde ödenmektedir:

> **"Faiz tahakkukunda başlama tarihi, teçhizat ve malzeme için sevk tarihi, teknik hizmetler için ifa tarihidir. Faiz, tahakkuk ettiği yılı izleyen takvim yılının ilk üç ayı içinde bir defada ödenecektir. Taksit ve faiz ödemeleri aynı zamanda yapılacaktır. Son faiz ödemesi, son taksit ödemesi ile aynı zamanda olacaktır." (3)**

Görüldüğü gibi, Rusya verdiği makina ve teçhizatın borcu ve faizini almakta o kadar sabırsızdır ki, Türkiye'ye ancak bir yıl ödemesiz süre tanımaktadır. Hatta bir yıl bile dolmadan "borcunu öde" diye boğazımıza sarılmaktadır. Malzeme ve teçhizat neredeyse Rus limanlarından kalkar kalkmaz borç taksitleri ve faiz işlemeye başlamaktadır.

Amerikan emperyalistlerinin kurduğu ERDEMİR'deki kredi şartları ile, Rusya'nın İSDEMİR için koştuğu şart-

dedikleri ! SOYGUNU

lar karşılaştırılınca, Rus kredilerinin ödeme ve faiz şartlarındaki ağırlık açıkça ortaya çıkmaktadır. TABLO 4 ve 5'de, ERDEMİR ve İSDEMİR için alınan kredilerin şartları görülmektedir.

Tablolar incelendiğinde, iki kredinin şartları bakımından aralarında önemli bir fark olmadığı görülmektedir. Hatta Rus kredisinin altın esasına bağlı olması, şartları daha da ağırlaştırmaktadır.

Amerikan emperyalistlerinin kredilerinde ortalama faiz yılda 3,75 dir. Vadeleri ise ortalama 30 yıl, ödemesiz devre ortalama 8,5 yıldır. Yani kredi taksitleri ve faizlerinin ödenmesi, ortalama 8,5 yıl sonra başlamaktadır. Rus kredilerinde vade 15 yıl, ödemesiz devre ise ancak 1 yıldır. Rus kredilerinin görünen faizi yüzde 2,5 olmakla birlikte, yukarıda hesapladığımız gibi altın esası yüzünden aslında yüzde 4,5'u bulmaktadır. İşte bu basit karşılaştırma bile Rus kredi şartlarının ağırlığını açıkça ortaya sermektedir.

Maliye Bakanlığı, fabrikadaki bölümler işletmeye alınmadan, yani fabrika üretime başlamadan faizlerin işletilmesine itiraz ettiyse de, bu itirazı sosyal-emperyalistler kabul etmedi. Ağır sömürü şartlarını dayattılar. Bu kredi şartları İSDEMİR'in ekonomimiz üzerine yıktığı yükü çok daha fazla ağırlaştırmaktadır.

Demir-çelik tesisleri gibi ağır sanayi yatırımları, mali bakımdan çok yüklü yatırımlardır. Bu tesislerin üretime başlama ve maliyetlerini kurtararak kâra geçme süreleri uzundur. Bu yüzden de mali bakımdan büyük yatırımlardır. Rusya, anlaşmada kabul ettirdiği şartlarla, bize fabrika daha üretime başlamadan borcun yarısını ödetmeye kalkmıştır. Bu, zaten doğru dürüst yatırım imkanı olmayan ekonomimiz için taşınamayacak kadar ağır bir yük ortaya çıkarmaktadır. Bu ağır yükün sonucu, İSDEMİR'in bırakalım ekonomimize bir katkıda bulunmasını, ekonomimizi tahrip etmekten başka doğurduğu bir sonuç yoktur. Ekonomimizin çökmesinin yarattığı sonuç ise, Sovyetler'e daha fazla bağlanmayı doğurmaktadır. Böylece sosyal-emperyalistler, İSDEMİR ile araladıkları kapıdan girip ekonomimizin üzerine bir felaket tüccarı gibi çökmeye çalışmaktadırlar. İşte Rusya böylesine açgözlü bir vurguncudur.

TABLO 9

YOL AÇTIĞI BORÇ TABLOSU	
1. 1.İSDEMİR'in borcu	256.700.000 Dolar
2. İSDEMİR'in genişletilmesi borcu	274.700.000 "
3. 1969-1977 süresinde ödenen faiz	20.299.000 "
4. Altının değerinin yükselmesiyle borcumuzda doğan artış	38.039.000 "
TOPLAM: 589.738.000	

YENİ BİR SOYGUN KAPISI: İSDEMİR'İN İLK GENİŞLETİLMESİ

İSDEMİR'in 1 milyon ton kapasiteli ilk bölümü daha kuruluş aşamasındayken, Rusya tesislerin genişletilmesi fikri ile karşımıza dikildi. İSDEMİR ile açılan vurgun kapısı Rusya için o kadar kârlı idi ki, sosyal-emperyalistler kapıyı ardına kadar aralamak için, İSDEMİR'in kapasitesinin 2 milyon tona çıkarılması teklifi ile ortaya çıktılar. Sosyal-emperyalistler, Türkiye'nin demir ihtiyacından yararlanarak, 158 milyon dolarlık ek bir kredi önerdiler. Bu anlaşmada da, ilk anlaşmanın bütün soygun yollarını açık tuttular. Ancak, Türkiye'nin ısrarıyla, kredi şartları biraz değiştirildi. Borç taksitlerinin ödenmesi, kredide öngörülen bütün malzeme ve teçhizatın tesliminden sonra tespit edilecekti. Böylece anaparanın ödenmesi, kredinin kullanılmasından sonraya bırakılıyordu. Faiz konusunda ise Ruslar bir değişikliği kabul etmediler. Faizler, kredi kullanılmaya başlayınca işleyecekti. Aslında bu değişiklikler, anlaşmadaki vurgun yollarını asla kapatmıyordu. Nitekim kredi anlaşmasıyla birlikte yeni soygunlar da başladı.

1972 yılı Nisanında genişletme kredisi için bir ön anlaşma imzalandı. Aynı yıl sonunda kredi şartlarını kesin olarak tespit etmek için masaya oturuldu ve 24.12.1972' de anlaşma imzalandı. Ancak daha anlaşmanın mürekkebi kurumadan, ABD dolarının altın karşısındaki değerinin iki defa düşürülmesi yüzünden bu yeni borç da durduğu yerde arttı. Ruslara borcumuz bir çırpıda 158 milyondan 172 milyona çıkıverdi.

Bu soygun Türkiye'nin Resmi Gazetesinde şu ifadelerle yer almaktadır:

"Aşağıdaki hususlar hakkında Türk ve Sovyet heyetleri arasında varılan mutabakatı teyid etmekle şeref duyarım... 18 Ekim 1973 tarihinde ABD dolarının altına olan paritesinin değişmesiyle 24 Aralık 1972 tarihli Türk-Sovyet anlaşmasında öngörülen kredinin miktarı 172 milyon ABD dolarına ulaşmıştır..." (4)

MC'nin "şeref duyarak" imzaladığı bu resmi soygun belgesi ile, Rusya'ya borcumuz daha işe başlamadan yüzde 10,8 oranında arttı. Ancak İSDEMİR'in genişletilmesi için alınan krediler 172 milyon dolarda da kalmadı: Ruslar, daha önceki bütün yolları kullanarak 1976 yılında verilmesi gereken kredileri 288 milyon dolara çıkarttılar. İSDEMİR'in genişletilmesi için alınan kredi ve faizler dışında borcumuzda meydana gelen artış, TABLO 6'da gösterilmiştir. Tablodan görüldüğü gibi, Rusya 158 milyon dolara çıkaracağını söylediği ilave tesisler için Türkiye'nin üzerine 288 milyon dolarlık bir yükü yıkmıştır.

İSDEMİR için teknik hizmet ve proje bedeli adı altında Rusya'ya ödenen miktar 9 milyon doları bulmaktadır. Bu miktarın büyük kısmı, Türkiye'ye gelen Rus uzmanlarının lüks hayatı için harcanmıştır. Bütün makinalar ve teçhizat, Rus gemileriyle taşınmaktadır. Rusya, tıpkı Amerika gibi, bu konuyu özel olarak anlaşmaya koymuştur. 10 Mayıs 1977 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan anlaşmanın bir hükmü de şudur: "Sovyet gemileri ile İskenderun Limanına sevkedilecek olan teçhizat ve malzeme için Sovyet Kuruluşlarına yapılacak navlun ödemeleri 13 milyon ABD dolarına baliğ olacaktır." (5) Bu miktar sadece İSDEMİR'in genişletilmesi için Ruslara ödenen nakliye ücretidir.

Rusya'nın vurgunları bu noktada kalmamaktadır. Bu borçların karşılığı tarım ürünleri, maden ve hammadde olarak ödenmektedir. Sosyal-emperyalistler bu ürünlerimizi dünya fiyatlarının altındaki fiyatlarla kapatarak, Türkiye'yi bir kere daha soymaktadırlar. Dergimizin 118. sayısında, sosyal-emperyalistlerin bu yolla Türkiye'nin sırtından son beş yıl içinde 100 milyon liradan fazla bir vurgun vurdukları etraflıca açıklanmıştı. İSDEMİR için burada söylenenlere, sosyal-emperyalistlerin bu yolla yaptıkları soygunlar dahil değildir.

TABLO 4

İSDEMİR İÇİN VERİLEN SOVYET KREDİLERİ VE ŞARTLARI

Anlaşma Tarih ve Adı	Kredi Tutarı .... (Dolar)	Ödemesiz Dönem (Yıl)	Vade (Yıl)	Faiz (%)
Mühendislik Anlaşması 7.5.1968	2.700.000	1	15	2,5
İSDEMİR (I) 10.10.1969	97.600.000	1	15	2,5
İSDEMİR (Ek Kredi) 10.10.1969	113.700.000	1	-	2,5
İSDEMİR Tevsii 24.12.1972	158.000.000	-	-	2,5

TABLO 5

ERDEMİR İÇİN AÇILAN ABD KREDİLERİ VE ŞARTLARI

Anlaşmanın Tarihi ve Adı	Kredi Tutarı .... (Dolar)	Ödemesiz Dönem (Yıl)	Vade (Yıl)	Faiz (%)
AID 9.1.1961	148.817.000	1	20	5.75
Sintern (ABD) 27.11.1968	12.500.000	10	40	1-2,5
Çelik Fabrikası (AID) 15.5.1968	14.200.000	10	40	1-2,5
Tevsii (ABD hükümeti) 15.5.1968	14.200.000	10	40	1-2,5
Sintern Fırını 27.11.1968	12.500.000	10	40	1-2,5
Çelik Fabrikası (Eximbank) 28.4.1972	28.405.000	10	15,5	6
Tevsii (Eximbank) 28.4.1972	28.400.000	7	10	6
Tevsii (ABD hükümeti) 28.4.1972	40.000.000	10	40	2,3

Kaynak: Ş.DUMAN - B KONGAR, Uluslararası Kuruluşlardan ve Ülkelerden Sağlanan Krediler. DPT 1975

TABLO 6

İSDEMİR GENİŞLETME YATIRIMINDAKİ RUS KREDİLERİNİN MALİYETİ

Anlaşmanın Adı	Açılan Kredi ..... (Dolar)	Borcumuzdaki Artış (Dolar)	Faiz Dışında Borç Toplamı (Dolar)
Tevsii Projesi	158.000.000	14.000.000	172.000.000
Ek Kredi (*)	38.000.000	-	38.000.000
1.İSDEMİR'den Devir	9.000.000	-	9.000.000
Özel Takas Anlaşması	58.600.000	-	58.600.000
Teknik Hizmet	2.500.000	-	2.500.000
Kliring Hesabı	8.600.000	-	8.600.000
TOPLAM	274.700.000	14.000.000.	288.700.000

(*): Tablodaki 158 milyon dolarlık tevsij projesi kredisi dışındaki kredilerde artış görülmemektedir. Bunun nedeni bu kredilerin, doların 1972'deki altın fiatlarındaki yükselmeden sonra yapılan anlaşmalarla belirlenmiş olmaktadır. Bu miktarlar tarlar zaten yüksek fiat üzerinden tespit edilmiştir.

Sosyal-emperyalistlerin İSDEMİR soygununun tablosu

1) Rusların makina ve teçhizat teslimini geciktirmeleri yüzünden, İSDEMİR henüz ancak yüzde 30 kapasitede çalışabilirken, maliyet 4,5 milyar liradan şimdiye kadar 9 milyar liraya çıkmıştır.

2) Rus kredilerinin altın esasına bağlı olması yüzünden, görünürde yüzde 2,5 olan faiz oranı gerçekte yüzde 4.5'un üzerine yükselmektedir.

3) Borçların ödenmesi için ABD'den bile daha aceleci davranan Rusya, faiz ve anapara taksitlerinin nerdeyse malzemeler gelmeden başlamasını talep etmektedir.

4) Makina ve teçhizatın taşınması için Rusya'ya ayrıca navlun ödenmekte; borcumuza karşılık sayılan tarım ve madencilik ürünlerimiz ise, Rusya tarafından düşük fiyatla kapatılmaktadır.

5) İster her ton demir üretimi için gerekli kömür tüketimi, ister işçi başına demir üretimi ölçü olarak alınsın, İSDEMİR teknolojik bakımdan geridir. Bu gerilik, gerek kok kömürü, gerekse demir cehveri ithalatımızı artırdığı gibi, İSDEMİR deki üretimin maliyetini de yükseltmektedir.

6) Rusya'nın İSDEMİR'i genişletmek için yeni tekliflerle kapımızı çalmaları, yurdumuz üzerindeki soygunlarını artırmak ve ekonomimizin candamarlarını denetimleri altına almak için bir manevradan başka bir şey değildir.

TEKNOLOJİK GERİLİĞİN SONUCU: İTHALAT YÜKÜNÜN ARTMASI

Bu kadar ağır bir soygun kapısı açan İSDEMİR'in, Türkiye ekonomisine bir faydası var mıdır? Bu sorunun cevabı: Hayır'dır. Çünkü, İSDEMİR'in teknolojisi yurdumuzun şartlarına uygun değildir ve geridir. Tesisler hammadde bakımından dışa bağımlıdır ve maliyetler son derece yüksektir. Bu yüzden, tesislerin işletilmesi de ekonomide gittikçe artan zararlardan başka bir sonuç yaratmayacaktır. Nitekim, tesisler daha yüzde 30 seviyesinde bir üretim yaparken bile, ortaya ağır bir zarar tablosu çıkmaktadır. 1975 yılını 25 milyon lira zararla kapatan İSDEMİR'in 1969 ile 1975 yılları arasındaki toplam zararı 185 milyon liradır. (6) Tesislerin tam kapasite çalışması halinde zarar çok daha fazlalaşacaktır.

İSDEMİR kurulurken Rusların hazırladığı projede, yurdumuzun hammadde kaynakları ve bunlardan azami ölçüde nasıl yararlanılacağı asla düşünülmemiştir. İSDEMİR yakıt yönünden tamamen dışarıya bağımlıdır. İSDEMİR'in çalışması için gerekli vasıfta metalürjik kok kömürü, yurdumuzda bulunmamaktadır. İSDEMİR'de yüksek vasıflı taş kömürüne ihtiyaç vardır. Şayet yurdumuzda bulunan kömürler kullanılacak olursa, tesislerin zaten düşük olan verimi en az yarı yarıya azalacaktır. Bu şartlarda tesislerin çalıştırılması ekonomik bakımdan imkansız hale gelmektedir. Bu durumda, gerekli kömür dışardan ithal edilmektedir.

Tesislerde 1 milyon ton sıvı maden üretebilmek için, 1 milyon 600 bin ton kok kömürüne ihtiyaç vardır. Üç yıl içinde, henüz bir yüksek fırın çalışırken, dışardan 4,5 milyar liralık kok kömürü ithal edilmiştir. 1978'den itibaren her yıl 1 milyon 600 bin ton kok kömürü ithal edilmesi kararlaştırılmıştır. Bu ithal zorunluluğu, Türkiye'ye her yıl 2 milyar liraya patlayacaktır. (7) Türkiye'nin 1972 yılında dışardan ithal ettiği demir-çelik ürünleri için ödediği miktarın 2,6 milyar TL. olduğu düşünülürse İSDEMİR'in yol açtığı kömür ithalatı maliyetinin boyutları daha iyi görülebilir! (8) Bu şartlarda tesislerin işletilmesi Türkiye'nin üzerinde ağır bir yük olacak, her yıl 100 milyon doların yurt dışına çıkmasına yol açacaktır. Yapacağı üretim ile, dışardan almak zorunda olduğumuz demir ve çelik miktarını azaltarak döviz tasarrufu sağlayacağı düşünülen İSDEMİR, yukarıda anlattığımız nedenlerle, bu yönde herhangi bir kazanç sağlamayacaktır. Döviz sıkıntısı içindeki Türkiye için bunun yarattığı vahim durum açıkça ortadadır.

Diğer yandan, tesislerin tam kapasite çalışması halinde, demir cevheri de dışardan getirtilecektir. Çünkü Türkiye'nin demir cevheri üretimi, ihtiyacı karşılayacak durumda değildir. Aslında yurdumuzda bol miktarda demir cevheri vardır. Tespit edilebilmiş demir cevheri rezervimiz 744 milyon ton civarındadır. Maden Tetkik ve Arama Ens-

(Devamı 14. Sayfada)

İSKENDERUN DEMİR-ÇELİK SOYGUNU

(Baş tarafı 13. Sayfada)

titüsünün değerlendirmelerine göre, bunun 317 milyon tonluk kısmı 'işletilebilir rezerv"dir. Bu rezervlerdeki cevher, yüzde 52 oranında demir içermektedir ve 1992 yılına kadar yurdumuzun ihtiyaçlarını karşılayabilir. Ayrıca 427 milyon tonluk demir cevheri ise "teknolojik sorunu olan rezerv" olarak nitelendirilmektedir. Bu rezervlerdeki cevher, fabrikada doğrudan kullanılamaz; ancak zenginleştirme işlemi yapıldıktan sonra kullanılabilir. Bu ise bugün mümkündür. Bu imkanlarımıza rağmen, demir cevheri üretimimiz düşüktür. İSDEMİR gibi büyük bir yatırıma girilirken, demir cevheri üretiminin artırılması planlanmamıştır. İSDEMİR'le işe başlayan sosyal-emperyalistler, Türkiye demir cevheri üretimi bakımından sıkıştığında, bu sefer karşımıza cevher üretimi projeleri ile çıkmışlardır. Son anlaşma ile Hasançelebi demir cevheri tesislerini kurmayı üzerlerine almışlardır. Böylece İSDEMİR ile attıkları adımı, başka adımlar izlemeye başlamıştır.

İSDEMİR'in teknolojisi geridir. 1930'ların teknolojisine sahiptir. İSDEMİR'in teknolojik geriliği, yurdumuzdaki diğer demir-çelik tesisleri ile karşılaştırılınca açıkça ortaya çıkmaktadır. TABLO 7'de bu durum görülmektedir. (9)

TABLO 7

1 TON SIVI MADEN İÇİN KULLANILAN KOK KÖMÜRÜ	
1. İSDEMİR	800 kg.
2. ERDEMİR	725 kg.
3. KARABÜK	850 kg.

Günümüzde mevcut ileri teknolojilerde, 1 ton sıvı maden üretimi, ortalama 400 kg. kok kömürünün kullanılmasını gerektirmektedir. 800 kg. kok kömürü ile 1 ton sıvı maden üretebilecek olan İSDEMİR, bırakalım bugünkü dünya standartlarını, 1965'de çalışmaya başlayan ERDEMİR'den bile teknolojik bakımdan geridir. Neredeyse 1938'de kurulan Karabük Fabrikaları ile aynı seviyededir. Ayrıca, İSDEMİR'in 800 kg'lık değeri, yüksek vasıflı kok içindir. Yurdumuzdaki kömür kaynaklarının kullanılması halinde, bu miktar daha da yükselecektir.

İSDEMİR'in tam kapasite çalışması halinde, tesislerde çalışan toplam personel bakımından, kişi başına ancak 109 ton ham çelik üretebilecektir. Bu verimi, ERDEMİR ve dünyadaki bazı demir-çelik fabrikaları ile karşılaştırırsak, İSDEMİR'deki teknolojik gerilik açıkça görülebilir. TABLO 8'de bu değerler görülmektedir. (10)

TABLO 8

TESİSİN ADI	İŞÇİ BAŞINA HAM ÇELİK ÜRETİMİ (TON)
ERDEMİR	161
İSDEMİR	109
SUMİTO (Japonya)	427
NATIONAL STEEL CORP. (ABD)	257

Teknolojinin geriliği ve şartlarımıza uygun olmayışı yüzünden, İSDEMİR'in üretim yapabilmesi çok güçtür. Tam kapasiteyle üretime geçildiği takdirde, Seydişehir'de ortaya çıkandan çok daha ağır zararın göze alınması gerekeceğini söylemek, hiç de falcılık olmaz.

İSDEMİR'deki teknolojik gerilik, sosyal-emperyalistlere yeni vurgun yolları açmaktadır. Tesisler daha tamamlanmadan, İSDEMİR'in modernizasyonu için yeni anlaşmalar imzalanmaktadır. 22.10.1977 tarihli Resmi Gazetede aynen şunlar yazılmaktadır:

> "... Türk tarafı, tesisin (İSDEMİR'in) pik üretimini artırmak ve kok sarfiyatını azaltmak maksadıyla 1,2,3 nolu yüksek fırınların modernizasyonunu gerekli görmektedir. Tiajpromeksport, Türkiye Demir-Çelik İşletmeleri Genel Müdürlüğü ile kararlaştıracakları tarihlerde ve kapsamlarda yüksek fırınlar modernizasyonu projesini yapmaya hazırdır. Sovyet tarafı, bu işin daha önce tespit edilen dökümanlarda ve projelerde değişikliğe yol açacağını, ayrıca ilave teçhizat ve malzeme teslimatına yol açacağını belirtmiştir. Bunların bedellerinin Türk tarafınca ödenmesi hususunda .bir sözleşme aktedilecektir." (11)

İşte, tam "acaba sosyal-emperyalistlerin soygunu bitiyor mu?" derken, yeni bir soygun... Bu, derimizin dördüncü defa yüzülmeye çalışılması demektir.

SOVYETLERİN HEDEFİ:EKONOMİMİZİN CANDAMARLARINI DENETİM ALTINA ALMAK

İSDEMİR sosyal-emperyalistler için o kadar kârlı bir vurgun kapısı olmuştur ki, son anlaşma ile tesislerin bir kere daha genişletilmesi ve kapasitenin 2 milyon tondan 6 milyon tona çıkarılması kararlaştırılmıştır. TABLO 9'da İSDEMİR'de şimdiye kadar yapılan yatırımların Türkiye'ye maliyeti gösterilmiştir. 100 milyon dolarla başlayan tesis, daha şimdiden (altın değerinden gelen artışlar ve faizler dahil) 590 milyon doları bulmuştur. Tesislerin kapasitesinin 6 milyon tona çıkarılması demek, bugünkü şartlarla yeniden yaklaşık 2 milyar dolarlık bir borçlanma demektir. Yani 40 milyar lira! Şimdiye kadar yaptıkları yatırım da eklenirse 52 milyar lira! 1963-1971 arasındaki dokuz yıl içinde Türkiye'nin bütün sektörlerde yaptığı toplam yatırım miktarının 156 milyar lira olduğu düşünülürse, sosyal-emperyalistlerin sadece İSDEMİR yoluyla sağladıkları 52 milyar liralık yatırımın Türkiye ekonomisi için ifade ettiği anlam da ortaya çıkar. (12) Sosyal-emperyalistler Türkiye'nin en temel sektörlerinden birisi olan demir-çelik alanına attıkları kanca ile, bu alandaki gelişmeleri daha şimdiden kendilerine bağlamış durumdadırlar. Sosyal-emperyalistlerin Türkiye'yi daha fazla borçlandırma çabalarının altında bu gerçek yatmaktadır: Türkiye'nin en temel alanlarını kendilerine bağlamak. Bunu başaran bir emperyalist, bütün ekonomimizi de denetimi altına alabilir. İşte sosyal-emperyalistlerin de bütün amacı budur. Bu noktada, özellikle son anlaşma ile önemli adımlar atmışlardır. Türkiye'nin en temel alanlarına yönelen 22 yatırım projesi ve 7 milyar dolarlık kredinin ifade ettiği tehlike de budur. Bu anlaşma ile sosyal-emperyalistler, Türkiye'nin demir-çelik, petrol, enerji, maden gibi en temel alanlarındaki on yıllık gelişmeyi şimdiden ipotekleri altına almakta ve kendilerine bağlamaya çalışmaktadırlar. Sosyal-emperyalistlerin bunun sonucunda sağlamaya çalıştıkları şey ise Türkiye'yi siyasi bakımdan köleleştirmektir.

KAYNAKLAR

(1) İSDEMİR—Faaliyet Raporu 1975 (Yayınlanmamıştır.)
(2) Resmi Gazete, Tarih 2.6.1967
(3) Resmi Gazete,, Tarih 2.6.1967
(4) Resmi Gazete, Tarih 10.5.1977, Sayı 15933
(5) Resmi Gazete, Tarih 10.5.1977, Sayı 15933
(6) İSDEMİR—Faaliyet Raporu 1975
(7) İSDEMİR—Koklaşabilir Taş Kömürü Dış Alımı Raporu 1975
(8) DPT, 3. Beş Yıllık Kalkınma Planı, s. 479-480
(9) IV. Demir-Çelik Tesisi Hakkında Rapor-Hüsamettin Şafak, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Uzmanı
(10) ERDEMİR, "Ağır Sanayi Hamlesini Sunar"
(11) Resmi Gazete, Tarih 22.10.1977, sayı 16092
(12) DPT, 3.Beş Yıllık Kalkınma Planı s.39

Bu hafta kampanyamıza 307 yurttaş katıldı. Elimize ulaşan imzaların illere göre dağılımı şöyle:

İSTANBUL: Bakırköy'den 71, İSPARTA: Gülistan mahallesinden 57, ANKARA: Gençlik forumundan 55, TUNCELİ: Kırmızı köprü Mezra Köyü İlkokulundan 29, Pülümür ilkokulundan 15 öğrenci, HATAY: 24, BALIKESİR: Mirzabey mahallesinden 21, İZMİR: Bornova Körler Okulu öğretmen ve çalışanları 21, DENİZLİ: 9, NİĞDE: Cezaevinden 4, K.MARAŞ: 1 ev kadını.

Böylece şimdiye kadar kampanyamıza gelen imzaların toplamı 92.516'yı buluyor. Geçen sayılarımızın bazılarında tek tek yerlerden gelen imzaların toplamını doğru olarak gösterdiğimiz halde, genel toplamı eksik hesaplamışız. Bu sayımızda bunu düzeltiyor ve okuyucularımızdan özür diliyoruz.

Böylece şimdiye kadar kampanyamıza gelen imzaların illere göre dağılımı şöyledir:

İSTANBUL	11.081	MUĞLA	2.316	ANTALYA	699	BURDUR	295
ANKARA	10.298	MALATYA	2.042	İSPARTA	689	MUŞ	279
TUNCELİ	7.142	KONYA	1.903	KAYSERİ	681	ÇANAKKALE	272
K.MARAŞ	6.917	DENİZLİ	1.639	TOKAT	667	UŞAK	263
İZMİR	6.704	DİYARBAKIR	1.632	ORDU	624	GİRESUN	258
ADANA	4.840	TRABZON	1.490	BURSA	586	ADIYAMAN	239
G.ANTEP	4.743	BOLU	1.271	ESKİŞEHİR	536	AVUSTURYA	216
SİVAS	2.929	B.ALMANYA	1.231	AMASYA	469	İSVİÇRE	215
ERZİNCAN	2.827	ELAZIĞ	1.171	KOCAELİ	427	AFYON	212
MANİSA	2.635	İÇEL	1.091	ÇORUM	422	VAN	206
HATAY	2.324	AYDIN	766	ZONGULDAK	371	ÇEŞİTLİ İLLER	4.898
						TOPLAM	92.516

HAPİSHANE KAPISI

Halkımıza Çağrı

Yurdumuzda bugün 100.000'e yakın tutuklu ve mahkum bulunmaktadır. Yakınlarıyla birlikte en az bir milyon kişi "adaletin tecellisi" sonunda cezaevlerinin kötü tecellisine düşmektedir.

Havasız, güneşsiz, gıdasız, bakımsız on binlerce insan, özellikle de en ağır baskılara uğratılan siyasi tutuklular ile onların hapishane kapılarında çile doldurान yakınlarının sorunlarına AYDINLIK Gazetesi bütün gücüyle eğilecektir. Hapishanelerde sürüp giden ortaçağ karanlığını yırtıp, bütün tutuklu ve mahkumların insanca yaşama hakkını, temel hak ve özgürlüklerini savunacak, onların cinayet, işkence, baskı ve sömürüye karşı mücadelesini destekleyecektir.

Bu mücadelenin bir parçası olarak hapishanelerdeki gerçek durumu anlatan, yöneticilerin yasa dışı ve keyfi uygulamalarını açıklayan mektuplara AYDINLIK geniş yer verecektir.

Hapishanelerdeki tutuklu ve mahkumları, onların yakınlarını hapishane içinde ve kapısında karşılaştıkları durumları ve bütün sorunlarını bize yazmaya çağırıyoruz.

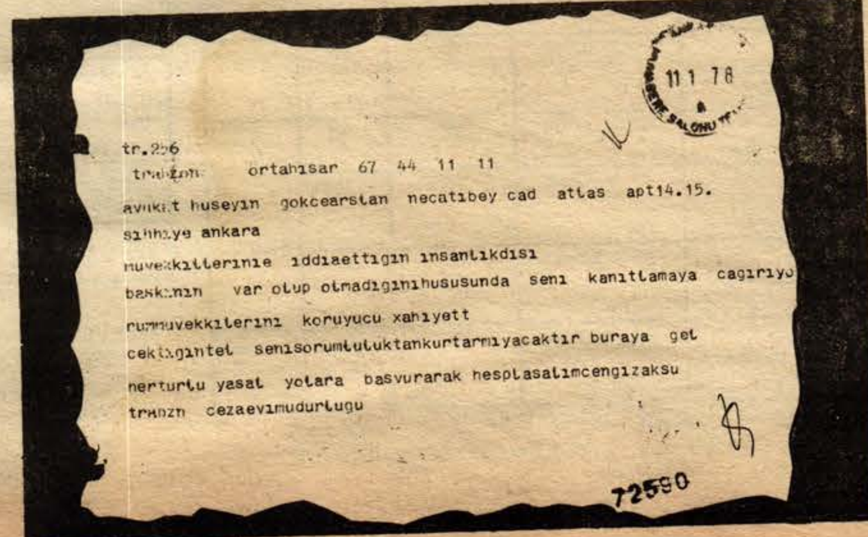
Yazacağınız mektuplar halkımızın demokrasi ve özgürlük mücadelesine dayanak olacaktır.

TRABZON CEZAEVİ MÜDÜRÜ AVUKATLARA MEYDAN OKUMA CÜRETİNİ NEREDEN ALIYOR?

Hakkında adam öldürme suçlaması bulunan, ancak sadece suistimalden dava açılan Sivas Cezaevi Müdürü Ayhan Kiremitçi, soruşturma sırasında görevinin başında bırakılmasından yararlanarak aleyhinde tanıklık yapacağından korktuğu siyasi tutuklu Zeki Ceylan, Aziz Bozdağ, Müslim Türk ve H.Ahmet Özkan'ı Trabzon Cezaevine sürmüştür. Sivas'taki meslekdaşından hiç de aşağı kalmadığını kanıtlamak isteyen Trabzon Cezaevi Müdürü bu dört siyasi tutukluyu hücreye attırmıştır. Havasız, güneşsiz ve gıdasız sürüp giden hücre cezası sonunda yakınları, tutukluların ayakta duramayacak halde olduğunu görmüşlerdir. Duruma müdahale etmesi ve yakınlarının can güvenliğini sağlaması için başvurdukları Avukat Hüseyin Gökçeaslan girişimleri sırasında Trabzon Cezaevi Müdürüne de bir telgraf çekerek, müvekkillerine uygulanan baskıların durdurulmasını istemiş ve sorumlulardan mutlaka hesap sorulacağını bildirmiştir. Avukat Hüseyin Gökçeaslan telgrafına aşağıdaki cevabı almıştır.

"Müvekkillerine iddia ettiğin insanlık dışı baskının var olup olmadığı hususunda seni kanıtlamaya çağırıyorum. Müvekkillerini koruyucu mahiyette çektiğin tel, seni sorumluluktan kurtaramıyacaktır. Buraya gel. Her türlü yasal yollara başvurarak hesaplaşalım. Cengiz Aksu, Trabzon Cezaevi Müdürlüğü".

Trabzon'daki zındancıbaşının bu tutumu, cezaevlerinde nasıl bir düzenin hüküm sürdüğünü göstermektedir. Avukatlara tehditler savuran bir Cezaevi Müdürü, tutuklulara ne yapmaz? Kanun, kitap tanımayan böyle müdürlerden hesap sorulmalıdır.

11 1 78
tr.256
trabzon ortahısar 67 44 11 11
avukat huseyın gokcearslan necatıbey cad atlas apt14.15.
sıhhıye ankara
muvekkıllerınıze ıddıaettıgın ınsanlıkdısı
baskının var olup olmadıgınıhususunda senı kanıtlamaya cagırıyo
rummuvekkılerını koruyucu mahıyett
cektıgıntel senısorumluluktankurtarmıyacaktır buraya gel
herturlu yasal yollara basvurarak hesplasalımcengızaksu
trabzn cezaevımudurlugu
72590

"OTOBÜS" DÜNYAYA KARAMSAR BİR GÖZLE BAKIYOR

NEZİH COŞ

Otobüs filminden bir görüntü.

Tunç Okan'ın yurt dışında çevirdiği "Otobüs" filmi İstanbul'da altıncı gösteri haftasına girdi. Okan, bize hurda bir otobüsle çalışmak için kaçak olarak İsveç'e giden dokuz Türkiyeli işçinin serüvenini anlatıyor. İşçileri iş bulma vaadiyle Stockholm'e getiren şoför, onların paralarını ve pasaportlarını aldıktan sonra ortadan kayboluyor. Almanya'da patronundan aldığı komisyonla randevuevlerini gezmeye başlıyor. Film, Stockholm'ün modern bir meydanında, eski otobüsün içinde, dolandırılmış, tek başlarına, çaresiz kalmış işçilerin üç gününü ele alıyor. Bir homoseksüelle birlikte seks gösterileri yapılan bir gece kulübüne giden aç işçi, et çaldığı için dövülerek öldürülüyor. Polisten kaçarken yolunu kaybeden bir diğeri soğuktan donarak can veriyor. Geri kalan yedisi de polis tarafından saklandıkları otobüsle birlikte götürülüp hapse atılıyorlar.

FİLM, EZİLEN SINIFLARI GÜÇSÜZ GÖSTERİYOR

Tunç Okan, filminde, gelişmiş kapitalist ülkelere çalışmaya giden yabancı işçilerin orada karşılaştıkları güçlükleri, uğradıkları baskıları ele alıyor. Okan, çeşitli demeçlerinde filmdeki işçilerin Türkiyeli olduğu gibi, Yunan, İtalyan, İspanyol işçileri de olabileceğini belirtiyor. Böylece azgelişmiş ya da kapitalist çeşitli ülkelerin ezilen sınıflarından yana bir film yapma isteğiyle yola çıkıyor. Biz yönetmenin bu hareket noktasını olumlu karşılıyoruz. Ancak sonunda seyircinin karşısına çıkan filmin bu düşüncelere uygun düştüğünü söylemek zor. "Otobüs" ele aldığı yoksul, ezilen sınıf insanını şöyle gösteriyor: Hiç bir mücadele ve dayanışma ruhu taşımayan, donuk, suskun, ürkek işçiler... Karşılaştıkları hiç bir durumda bir araya gelip durumlarını tartışmayan, kafa kafaya verip kendilerine bir çözüm aramayan, hatta bireysel serüvenlere sürüklenen, ruhsuz, ahmak kişiler... Aldatıldıklarını anlayınca, kaçmaktan, sinmekten başka birşey yapamayan kaderine küsmüş, çaresiz aciz insanlar..Film, bu yoksul işçileri içgüdüleriyle hareket eden hayvanlar gibi çiziyor, yabani hareketler içinde (inen bir yürüyen merdivenden çıkmaya çalışmak gibi) gösteriyor. Soyut, sınıflarüstü bir "insan sevgisi" anlayışı içinde onları seyirciye acındırmaya çalışıyor. Bir sınıf olarak işçilerden yana çıkmıyor, hiç bir çözüm yolu göstermiyor. Okan bütünüyle gerçekçi bir film yapmayı da amaçlamıyor, daha çok sembolik bir anlatıma yöneliyor. Ama bu anlatım biçimi içinde umutsuz ve çözüm getirmeyen sahneler daha da olumsuz bir etki yapıyor. Filmin sonunda işçilerin tek tek hapse atılması anlatılırken, otobüsün defalarca infilak ettiğini gösteren sembolik sahne, bu umutsuz havanın en tipik örneği.

Okan'ın filminde anlattığı gibi işçilerin yabancı ülkelerde çaresizlik içine düştükleri hiç olmuyor mu? Hiç kuşkusuz oluyor. İşte bu noktada sanatçının seçimi, yorumu önem kazanıyor. Örneğin Avrupa'nın kapitalist ülkelerinde çalışan yabancı işçilerin zengin bir sınıf mücadelesi birikimleri de var. Özel olarak Türkiyeli işçiler de Avrupa'da diğer ülkelerin işçileriyle dayanışma içinde grevlere, yürüyüşlere katılıyor, örgütlenme yolunda adımlar atıyorlar. İşte 1973'te Almanya'daki Ford grevi, işte 1975'den beri Fransa'da kira grevlerini sürdüren Sonacotra işçileri, işte 1977'de İsveç'te kurulan 2 bin üyeli Türk İşçi Dernekleri Federasyonu. Okan ise yabancı işçilerin durumu konusunda tipik olmayan, bir konuya el attığı gibi, bunu da hiç bir çıkış noktası taşımayan umutsuz, kötümser bir anlayışla işliyor.

KAPİTALİST TOPLUMLARDAKİ İŞÇİ SINIFI, BURJUVAZİYLE AYNI KEFEYE KONUYOR

Tunç Okan bir demecinde esas amacının işçi meselelerini ele almak değil, gelişmiş batı tüketim toplumlarını eleştirmek olduğunu söylüyor. Gerçekten de yönetmen, batı kapitalist toplumlarındaki hakim sınıfların yozlaşmasını, çürümesini yalnızca ahlaksal yönden de olsa yansıtmayı, eleştirmeyi başarıyor. Ancak bu eleştiri yalnızca büyük burjuva sınıflarına yöneltilmiyor, bütün işçi sınıfını, küçük burjuvaziyi de kapsıyor. Okan, film için çıkarılan broşürde "ileri toplumların tüm sınıflarını" suçladığını açıkça belirtiyor. Film, kapitalist ülkelerde hakim sınıfları sarsan en canlı ve mücadeleci sınıf olan işçi sınıfını ve ezilen halk kitlelerinin mücadelesine tamamen sırtını dönüyor, İsveçli işçileri "bu hurda otobüsle de seyahat edilir mi" şeklinde konuşan, hippi kılıklı, burjuvalaşmış kişiler olarak gösteriyor. Böylece "Otobüs", kapitalist toplumları sınıf ayrımı yapmadan değerlendirmiş ve Türkiye halkının dostu olan İsveç halkını aşağılamış oluyor.

DÜNYAYA KARAMSAR BİR BAKIŞ

Sonuç olarak "Otobüs" dünyaya, toplumların gelişmesine tamamen karamsar bir gözle bakıyor. Geri ülkelerin ezilen sınıflarını da, kapitalist toplumların işçi sınıfını da güçsüz, tükenmiş olarak değerlendiriyor. Günümüz dünyasında insanları, toplumları ileriye götürecek hiç bir umut ışığı, hiç bir itici güç göstermiyor. Kapkaranlık, umutsuz bir dünya tablosu çiziyor. Filmin bu bakış açısı işçi sınıfına ve halka güvenmeyen bir anlayıştan kaynaklanıyor. Oysa günümüz dünyasında ezilen ülke ya da sınıfların ve gelişmiş kapitalist toplumların durumu hiç de "Otobüs"ün düşündürdüğü gibi değil. Dünyanın birçok geri ülkesinde devrimler oluyor, emperyalistler ve faşistler yıkılıyor ya da geriletiliyor. Birçok kapitalist-emperyalist ülkede ezilen sınıfların mücadelesi ve örgütlenmesi gelişiyor. Yabancı işçilerin, çalıştıkları ülkelerin işçileriyle birlikte mücadele eği-limleri güçleniyor.

REVİZYONİSTLERİN KOPARDIĞI YAYGARA

"Otobüs" filmi dünyada ve Türkiye'de revizyonistler tarafından övülüp duruluyor. Filme önce Çekoslovakya'daki Karlovy Vary Film Festivali'nde (Bu festival iki yılda bir Moskova Festivali yerine yapılır) iki uluslararası ödül verildi. Fransız revizyonist partisi gazetesi L'Humanite yazarı, üç defa gördüğünü söylediği filmi "şaheser" mertebesine çıkardı. Türkiye'de revizyonist Yürüyüş dergisi "Otobüs" gerçekçi bir sergileme" diye yazdı. Politika'da çıkan birinci yazı filmin temel hatasını küçük bir eksiklik gibi belirterek "Otobüs"ü "genelde gerçekten ilginç", "başarılı bir yapıt" olarak gösterdi. Üstelik bu yazı filmdeki işçilerin çaresiz ve zavallı durumlarını "milyona yakın insanımızın gerçek yeri" diye tanımlıyordu. Politika'da daha sonra Ataol Behramoğlu, filmin "bizim toplumun insanına özgü çaresizliği, naifliği" yansıttığını yazdı ve "toplumcu-gerçekçi" sanatı zenginleştirdiğini belirtti.

İşçi sınıfını ve ezilen halkları güçsüz göstermek, revizyonistlerin arayıp da bulamadıkları bir şeydir Onlar işte bu yüzden filmi "çağdaş" ve "gerçekçi" buluyorlar, "başarılı", "ilginç", "şaheser" diye niteliyorlar. Onların amaçları dünya halklarına kaderciliği, teslimiyeti ve kölelik ruhunu aşılamak, dünya çapında yayılma içindeki Rus sosyal-emperyalizmine ülkemizin ve tüm geri ülkelerin kapılarını açmaktır. Revizyonistlerin alkışları, "Otobüs" filmini yapanlar için mutlaka uyarıcı olmalıdır.

"DEPREM VE ZULÜM" DÜZCE KAYMAKAMININ HIŞMINA UĞRADI

Halk Tiyatrosu tarafından oynanmakta olan "Deprem ve Zulüm" adlı oyun Düzce'de kaymakamlıkça engellendi.

Halk Tiyatrosu sanatçıları, bu yasaklamanın yasa dışı bir tutum olduğunu ve düşünce özgürlüğünü hedef alan bir saldırı olduğunu belirttiler. Halk Tiyatrosu yönetmenlerinden Erkan Yücel bu konuda şunları söyledi:

"Deprem ve Zulüm adlı eserimizi bugüne kadar Anadolu'nun birçok yerinde yüz kez oynadık. Oyunumuzun bu dönemde yasaklanması, MC'nin giderayak uyguladığı faşist baskıyı göstermektedir. Artık kaymakamlar, valiler keyfine uymadı diye tiyatroları engelleyememelidirler."

Halk Tiyatrosu sanatçıları, Düzce'de oynamak için yeniden başvuracaklarını söylemişlerdir.

Halk Tiyatrosu oyuncuları tiyatrolarına yapılan baskıyı birer telgrafla Cumhurbaşkanına, Başbakana, İçişleri Bakanına, Kültür Bakanına bildirmişlerdir.

TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASI KİTAP FUARI DÜZENLEDİ

Türkiye Yazarlar Sendikası, Ankara Sanatseverler Derneği ile ortaklaşa olarak, derneğin Ankara Yenişehir'deki lokalinde bir kitap fuarı düzenlemiştir. 15-30 Ocak tarihleri arasında açık tutulacak olan fuarda, sendika üyesi 60 kadar yazarın kitapları sergilenecek ve satışa sunulacaktır. Ayrıca her gün saat 14.00 - 18.00 arasında yazarlar, okurlarına kitaplarını imzalayacaklar, 18.00 - 20.00 arasında da sohbet toplantısı düzenlenerek yazarların okurlarıyla tartışmaları, onların sorularını cevaplamaları sağlanacaktır.

Bu tür imza günleri hem yazarlar, hem de okurlar açısından yararlı olmaktadır. Yazarlar okurlarını tanıma ve onların eleştirilerini dinleme olanağı bulmakta, okurlar da çeşitli eserlerle ilgili eleştirilerini sanatçılara doğrudan doğruya iletebilmektedirler.

spor

ÇAKMUR'U BEKLEYEN ACİL GÖREV

Bugün ülke sporunun irili ufaklı birçok sorunla karşı karşıya bulunduğu ortadadır. Türk sporu tam bir keşmekeş içindedir. Emperyalist spor anlayışı gençlerimize aşılanmakta, profesyonel futbol bünyeyi kemirmekte, bölgecilik ve klüpçülük körüklenmektedir. Birçok spor teşkilatı faşist yuvalar haline getirilmiştir. Amatör sporlar tamamen kendi kaderleri ile baş başa bırakılmıştır. Geniş halk kitlelerine yönelik bir spor siyaseti ise hiç bir zaman var olmamıştır. Eğitim, tesis, amatör spor ruhunun güçlendirilmesi gibi sorunlar, dağ gibi ortada durmaktadır.

Bütün bu sorunların içinde, acil olarak ele alınması gereken hangisidir? Hiç kuşkusuz, spor teşkilatlarının faşistlerden temizlenmesidir.

MC döneminde Spor Bakanlığının ve Beden Terbiyesinin çeşitli kademelerine yerleştirilen MHP'liler, sporu komando eğitimine alet ettiler. Bazı federasyonları işgal ederek spor tesislerini komando eğitim merkezleri haline getirdiler. Federasyonlar o hale geldi ki, faşist olmayanlar buraların kapısından içeri giremez oldular.

Sporda sorunların üzerine gitmenin bugün ilk şartı, faşistlerin spor teşkilatlarından temizlenmeleridir. Bu yapılmadıkça, Türk sporunun sorunlarına eğilmek ve bunlara bir çözüm getirmek bir yana, gençlerimiz sahip oldukları sınırlı spor yapma imkanlarından bile yoksun kalacaklardır.

TÜRKİYE İHTİLALCİ İŞÇİ-KÖYLÜ PARTİSİ İLE BELÇİKA MARKSİST-LENİNİST KOMÜNİST PARTİSİ'NİN ORTAK BİLDİRİSİ

Bu yazı, Belçika Marksist–Leninist Komünist Partisi'nin yayın organı Clarte et L'exploite (Aydınlık ve Sömürülen) dergisinin 12 Ocak 1978 tarihli sayısından çevrilmiştir.

Kısa bir süre önce Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi ile Belçika Marksist-Leninist Komünist Partisi Merkez Komiteleri heyetleri görüştüler. İki heyet arasındaki görüşmeler kardeşlik, yoldaşlık, dostluk ve militanca bir dayanışma havası icinde geçti. Tartışılan bütün konularda tam bir görüş birliğine varıldı.

Her iki heyet, zamanımızın en büyük Marksist–Leninisti olan Mao Zedung'u saygıyla andılar. O'nun devrim bilimine yapmış olduğu eşsiz katkıya işaret ederek, artık bugün birbirinden kopmaz üç unsur olan Marksizm–Leninizm–Mao Zedung Düşüncesinden söz etmek gerektiğini vurguladılar.

TİİKP ve BMLKP, bugün dünyadaki durumun Başkan Mao'nun bizzat ortaya koyduğu Üç Dünya Teorisi ışığı altında tahlil edilebileceğini önemle belirttiler. Üç Dünya Teorisi, bugün uluslararası komünist hareketin sınıf çizgisidir. Bu teori, yalnız dünya proletaryasının ve ezilen ulusların ve halkların mücadelelerinin stratejisi olmakla kalmamakta; aynı zamanda sosyalizmin ve komünizmin zaferi uğruna yürütülen mücadelenin stratejisini çizmektedir. Uluslararası alanda yürütülen sınıf mücadelesinde Üç Dünya Teorisi, proletaryanın dostlarını ve düşmanlarını doğru bir şekilde birbirinden ayırmasını sağlamaktadır. Bu teori, bize iki süper devlete, özellikle de dünyadaki en tehlikeli savaş kaynağı ve Avrupa'daki baş düşman olan Sovyet sosyal–emperyalizmine karşı geniş bir cephenin kurulmasının gerekliliğini göstermektedir. Bu teori, Avrupa ülke ve halklarının hem kendi aralarında, hem de Üçüncü Dünya ülke ve halklarıyla birliğini desteklemektedir. Üç Dünya Teorisi, bütün ülkelerin proletaryası ve dünya halkları için güçlü bir silahtır.

İşte bugün bu yüzden Üç Dünya Teorisine ve uluslararası komünist hareketin birliğine yönelen revizyonist bir saldırı yürütülmektedir.

TİİKP ve BMLKP, gerçek Marksist–Leninist partiler arasında eşitlik temelinde birlik ve dayanışmayı savunmaya kararlıdırlar. Her iki parti de, partiler arasındaki her türlü hiyerarşiye ve nereden gelirse gelsin kendi içi işlerine müdahale edilmesine karşıdırlar.

Marksist–Leninist partiler arasında görüş ayrılıkları olabilir. Doğru tutum, ne bunları görmemezlikten gelmek, ne de en azılı düşmanlarımızın alkışlarına yol açacak şekilde uluorta tartışmaktır. Bu ayrılıklar, eleştiri-özeleştiri silahının işlediği karşılıkla ikili görüşmelerde tartışılmalıdır. TİİKP ve BMLKP, uluslararası komünist hareket içindeki Brejnev'e hizmet eden ayrılıkçı çabaları şiddetle mahkum ederler.

Her iki parti de, dünyada savaş etkenlerinin hızla yükselmekte olduğu ve bugünkü koşullarda kalıcı bir barışın imkansız olduğu görüşündedirler. Savaşlar, emperyalizmin niteliğinden gelmektedir. Bugün iki süper devlet arasındaki rekabetin her geçen gün daha da kızışması dolayısıyla yeni bir dünya savaşı kaçınılmazdır. Buna rağmen partilerimiz, dünya halkları geniş bir cephede birleştikleri, hegemonyacılığa karşı mücadeleyi güçlendirdikleri, savaş tehlikesini açığa çıkardıkları, savaşa karsı hazırlandıkları, her iki süper devletin saldırgan emellerini teşhir ettikleri ve yatıştırma siyasetine karşı çıktıkları takdirde savaşın geciktirilebileceği kanısındadır. Ancak böylelikle halklar güç toplayabilir. Zamanı gelince emperyalizmi yenilgiye uğratarak mezara gömebilir.

BMLKP, TİİKP'ne Belçika'daki durum hakkında bilgi vererek, ülkesinin emperyalizm döneminde bir İkinci Dünya ülkesi olduğunu belirtti ve Belçika'da baş çelişmenin tekelci burjuvaziyle proletarya arasında olduğunu vurguladı. Bu yüzden BMLKP önündeki devrim aşamasının sosyalist devrim olduğunu belirtti. Araya her hangi bir ara aşamasının sıkıştırılmak istenmesi, devrimin şiddetle olacağını inkar eden ve proletarya diktatörlüğünü reddeden revizyonist bir anlayıştır.

TİİKP, BMLKP'ne Türkiye'deki durum hakkında bilgi vererek, Türkiye'nin yarı–sömürge,yarı–feodal yapıya sahip bir Üçüncü Dünya ülkesi olduğunu belirtti. TİİKP'nin önündeki devrim aşaması, özü toprak devrimi olan, proletarya önderliğindeki ve işçi-köylü ittifakına dayanan milli demokratik devrimdir. Milli demokratik devrimle sosyal–emperyalizmin ve emperyalizmin Türkiye üzerindeki her türlü sömürü, baskı ve denetimine son verilecek, işbirlikçi burjuvazinin ve toprak ağalarının diktatörlüğü yıkılacak, halkın demokratik diktatörlüğü gerçekleştirilerek durmaksızın sosyalizme geçilecektir.

Her iki parti de, işçi sınıfı içinde baş düşman olan modern revizyonizme karşı mücadelenin önemine değindiler.

Her iki parti de, büyük, şanlı ve doğru Çin Komünist Partisi ile dayanışmakta olduklarını açıkladılar. İktidarı ele geçirmek isteyen, aşırı sağcı ve karşı–devrimci Dörtlü Çete'nin ezilmesinden duydukları sevinci belirttiler. Başkan Mao'nun dirayetli takipçisi Başkan Hua Guo–feng'i selamladılar.

Her iki parti de, Türkiye ve Belçika halklarının mücadelelerinde birbirleriyle dayanışma içinde olduklarını belirtiyorlar. Belçikalı işçilerin ve Belçika'da çalışan Türkiyeli işçilerin birliği, TİİKP'nin ve BMLKP'nin gerçekleşmesi icin çalıştığı birliğin, yani her iki halkın birliğinin somut bir ifadesidir.

Belçika Marksist–Leninist
Komünist Partisi
Merkez Komitesi
Türkiye İhtilalci İşçi–Köylü Partisi
Merkez Komitesi

TÜRKİYE İHTİLALCİ İŞÇİ-KÖYLÜ PARTİSİ İLE İTALYA BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ'NİN ORTAK BİLDİRİSİ

Bu yazı, İtalya Birlesik Komünist Partisi Merkez Organı Linea Proletaria (Proletarya çizgisi) adlı derginin 24 Aralık 1977 tarihli sayısından dilimize çevrilmiştir.

PROLETARI DI TUTTI I PAESI, NAZIONI E POPOLI OPPRESSI, UNITEVI!
linea proletaria

1977 Kasım ayı içinde Türkiye İhtilalci İşçi–Köylü Partisi (TİİKP) ile İtalya Birleşik Komünist Partisi (PCUİ) Merkez Komitesi heyetleri bir görüşme yaptılar. Görüşme, bir militan dayanışma ve proleter enternasyonalist hava içinde geçti ve uluslararası durumun tahlilinde ve uluslararası komünist hareketin meseleleri hakkında tam bir fikir birliğine varıldı.

Partilerimiz arasındaki birliğin temeli, Marksizm–Leninizm–Mao Zedung Düşüncesi ve proleter enternasyonalizmidir. Partilerimiz, merkezinde Brejnev kliğinin bulunduğu modern revizyonizme karşı mücadelede omuz omuza bulunuyorlar.

Partilerimiz, Marksizm–Leninizmin zamanımızın en büyük Marksisti olan Mao Zedung yoldaş tarafından zenginleştirilmiş olmasının büyük önemini vurgulamaktadır. O, dünya çapında derin bir sınıf tahlili yaptıktan ve uluslararası durumdaki değişmelerin bilimsel bir bilançosunu çıkardıktan sonra Üç Dünya Teorisini ortaya koyarak dünya devrimine olağanüstü önemde bir katkıda bulundu. Üç Dünya Teorisi, bugün uluslararası komünist hareketin sınıf çizgisidir. Üç Dünya Teorisi, dünya proletaryasına ve ezilen halklara devrim yolunu aydınlatmakta; dünya halklarının baş düşmanları olan SSCB ile ABD'ne karşı mücadelede "Dostlarımız kim, düşmanlarımız kim" sorusuna açık bir cevap vermekte; bağımsızlığı için mücadele eden devletlerin , kurtuluşu için mücadele eden ulusların ve devrim için mücadele eden halkların emperyalizme, sömürgeciliğe ve her iki süper devletin hegemonyacılığına karşı dünya birleşik cephesinde birleşmelerine yardım etmektedir. Üç Dünya Teorisi, gerçek proleter enternasyonalizminin ifadesidir.

Partilerimiz, savaş ve devrim etkenlerinin birlikte yükseldiğini tespit etmektedir. Partilerimiz,geleceğe devrimci bir iyimserlikle bakıyor ve zaferin dünya halklarının olacağından emindir. İki süper devlet arasındaki dünya hegemonyası için rekabet, günün birinde kaçınılmaz olarak savaşa yol açacaktır. SSCB ile ABD'nin sömürüsüne, baskısına, denetimine, müdahalesine, şantajına ve tehdidine maruz kalan ülkeler ve halklar, daha şimdiden siyasi, iktisadi ve askeri alanda hazırlıklar yapmalıdır. Her iki süper devleti ve öncelikle yeni bir dünya savaşının en tehlikeli kaynağı olan Sovyet sosyal–emperyalizmini tecrit etmek, savaşın çıkışını geciktirmek ve bu zaman içinde savunma gücünü kuvvetlendirmek için mümkün olan en geniş birleşik cepheyi oluşturmalıdır. Ancak bir Üçüncü Dünya Savaşı çıktığı takdirde o, her iki süper devlet için bir talan savaşı olacaktır. Saldırıya uğrayan Üçüncü ve İkinci Dünya ülkeleri ve halkları için ise, başından itibaren haklı bir savaş olacaktır. Komünistler, milli bağımsızlık için en ön saflarda mücadele etmelidir. Sosyal –emperyalizmin saldırı savaşına milli devrimci savaşla karşı çıkmaya, böylece savaşı devrime dönüştürmeye ve milli ve sosyal kurtuluş davasını, sosyalizm davasını ilerletmeye hazır olmalıdır.

Partilerimiz, Sovyet sosyal–emperyalizminin Avrupa'da ve Akdeniz'de her geçen gün daha açık bir şekilde daha tehlikeli bir süper devlet ve daha tehlikeli bir savaş kaynağı olarak ortaya çıktığını vurgulamaktadır. Ülkelerimizin ve diğer Akdeniz ülkelerinin halk kitleleri, Akdeniz'de her iki süper devletin savaş filolarının gittikçe artan sayıda bulunmalarına ve özellikle Yeni Çarların savaş filosunun yayılmasına karşı seferber edilmelidir. "SSCB ve ABD Akdeniz'den defolun!" ve "Akdeniz Akdenizlilerindir!" şiarlarıyla Akdeniz ülkeleri ve halkları, dostluk ve dayanışmalarını daha da sağlamlaştırmalı, süper devletlerin her müdahalesine karşı mücadele etmeli ve Kıbrıs'tan kirli ellerini çekmeleri için her iki süper devleti ve öncelikle Sovyet sosyal–emperyalizmini zorlamalıdır. Partilerimiz, Türk birliklerinin ve diğer bütün yabancı birliklerin Kıbrıs'tan çekilmelerini talep ediyor. Kıbrıs halkının barışçıl yoldan yabancı müdahale, özellikle süper devletlerin müdahalesi olmaksızın Kıbrıs'ın milli bağımsızlığını ve devlet egemenliğini yeniden kurmasını destekliyor.

Partilerimiz, Hua Gua–feng yoldaşın Başkan Mao Zedung'un saygıdeğer halefi olarak Çin Komünist Partisi başkanlığına seçilmesini ve Çin Komünist Partisi'nin 11. Milli Kongresin'nin başarıyla sona ermesini selamlamakta ve karşı–devrimci Dörtlü Çete'nin teşhir ve mahkum edilmesini desteklemektedir. Başında Hua Guo–feng yoldaşın bulunduğu Çin Komünist Partisi'nin ve Çin halkının bu zaferlerinin dünya proletaryası ile ezilen halklar için de büyük önemi vardır.

Partilerimiz, Mao Zedung Düşüncesine karşı tutumun bugün Marksist–Leninistlerle revizyonistleri ve oportünistleri birbirinden ayıran kıstas olduğu görüşündedir. Partilerimiz, Brejnev'in tarafına geçip "süper devrimci" kılığına bürünen oportünistlerle Troçkistlerin uluslararası komünist hareket içindeki bölücü çabalarını mahkum etmektedir. Şimdi artık Üç Dünya Teorisine ve şanlı Çin Komünist Partisi'ne karşı açıkça yapılmakta olan saldırılar, mızrağın sivri ucunu Mao Zedung yoldaşa yöneltmektedir. Partilerimiz, bölücülüğe karşı ve uluslararası komünist hareketin Marksizm–Leninizm–Mao Zedung Düşüncesi temelinde birliği için mücadele edeceklerdir. Her partinin eşitliği ve bağımsızlığı ilkelerine uygun bir şekilde ikili ilişkilerini geliştirecekler ve militan birliklerini sağlamlaştıracaklardır. Böylece uluslararası komünist hareketin birliğinin daha da sağlamlaşmasına katkıda bulunacaklardır.

Yaşasın Marksizm–Leninizm–Mao Zedung Düşüncesi!
Yaşasın PCUİ ve TİİKP!
Yaşasın proleter enternasyonalizmi!